

Cristian Adomniței:
**„Prin descentralizare
se crează premisele
pentru un nou
sistem de salarizare”**

Noul ministru al Educației, Cristian Adomniței consideră că este nevoie de descentralizare pentru a crește calitatea sistemului de învățământ. Odată cu aceasta salariile personalului din educație vor suferi modificări. În opinia demnitarului, descentralizarea va oferi directorului șansa să-și motiveze alfel cadrele didactice performante.

pag. 8

EDITORIAL

Déjà vu

Cătălin Croitoru

Parcă este un făcut. De optsprezece ani fiecare nou mandat la Educație începe cu un tumult de declarații „ca la carte”, de bune intenții și de obiective ale unei „noi” reforme. Promisiuni frumoase care, de cele mai multe ori, sunt menite doar să satisfacă așteptările celor ce servesc sistemul și să „dea bine” la presă. **pag. 2**

OPINII

**Laudă-mă gură,
că ți-oi da friptură!**

După ani îndelunghi de muncă patriotică și de diplome de „fruntaș în producție” sau „erou al muncii socialiste”, iată că au sosit vremuri mai „luminate”, în care recunoașterea meritelor profesionale se face și material, pe lângă hârtia care hrănește mândria, dar nu și stomacul celor în cauză.

pag. 7

DOSAR

**Învățământul
superior românesc,
încă lipsit
de performanță**

În timp ce învățământul preuniversitar românesc realizează ceva performanță, cel superior are destule lipsuri, studenții criticându-l de nenumărate ori.

pag. 14-15

CIFRA LUNII

38.379

38.379 de elevi și studenți vor primi anul acesta cuponul valoric de 200 de euro pentru achiziționarea de computere.

„Școala românească” a avut încă o dată dreptate

**Descentralizarea învățământului
preuniversitar există doar pe hârtie**

pag. 9

EDITORIAL

Cătălin Croitoru

Déjà vu

Parcă este un făcut.

De optsprezece ani fiecare nou mandat la Educație începe cu un tumult de declarații „ca la carte”, de bune intenții și de obiective ale unei „noi” reforme. Promisiuni frumoase care, de cele mai multe ori, sunt menite doar să satisfacă așteptările celor ce servesc sistemul și să „dea bine” la presă.

Apoi, încep să apară treptat „nuanțări” și încep să devină vizibile obiectivele trasate de partid.

În primul rând declanșarea mecanismelor și „motivațiilor” care să conducă la epurarea politică a administrației. Inspectorii generali și adjuncții lor din inspectoratele școlare sunt trimiși „la plimbare” dacă au alte afinități politice decât cele ale ministrului. Ce contează că ei au ocupat postul prin concurs, ce importanță are că de abia începuseră să capete experiența necesară unei activități la standardele necesare și aveau chiar rezultate remarcabile. Directiva politică primează!

În interesul cui? În nici un caz al unui sistem educațional performant și cu un management de calitate. Niciodată managerii numiți pe criterii politice nu vor fi cei de care sistemul are nevoie.

Managementul unităților și instituțiilor de învățământ este o activitate ce trebuie să fie concepută și abordată pe termen mediu și lung și presupune un grad mai ridicat de stabilitate, continuitate și predictibilitate.

Până acum niciunui ministru nu i-a păsă. La fiecare schimbare de ministru a urmat un lung și interminabil proces de schimbare a structurilor administrative la toate nivelurile. Nimic mai dăunător pentru funcționarea sistemului, iar rezultatele din ce în ce mai slabe ale școlii sunt cea mai elocventă dovadă că această procedură este extrem de păguboasă.

Avem astăzi un ministru tânăr care nu se sfiește să se mândrească, pe bună dreptate, cu calitățile de manager. Din acest punct de vedere ar fi o mare șansă ca un manager cu aptitudini deja dovedite să înțeleagă rapid că nu „agitarea sacului cu șoareci” este soluția de eficientizare a sistemului ci, din contră, stabilizarea administrației prin responsabilizare, prin sarcini și obiective clare, cu termene ferme de realizare. Iar pentru cei ce nu vor face față să urmeze implacabil demiterea fără nici un regret. Dar exclusiv pe motive de competență și nu pe criterii de apartenență politică. Ar fi o schimbare de optică și atitudine care ar deschide calea unei reale reforme centrată pe interesul beneficiarilor sistemului.

Dacă o să asistăm iarăși la același carusel al schimbării clientelei atunci orice speranță și încredere în promisiunile de reformă vor fi compromise. Îndrăznesc să sper că nu va fi așa.

Succes și curaj, domnule ministru!

OFERTĂ specială pentru membrii FEN

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” împreună cu Federația Educației Naționale au stabilit în baza unui parteneriat ca toți copiii membrilor FEN care aleg să urmeze o facultate din cadrul instituției să beneficieze de o reducere de 20% din taxa de școlarizare.

Pentru mai multe detalii vă rugăm să vă adresați liderilor sindicali teritoriali.

Oferta Universității o puteți găsi la site-ul de Internet: www.ucdc.ro

ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII

Lista finală cu beneficiarii cuponului de 200 de euro

Elevii și studenții care au depus cereri pentru acordarea unui ajutor financiar în valoare de 200 de euro în vederea achiziționării de calculatoare pot consulta lista finală a beneficiarilor atât la adresa <http://euro200.edu.ro/>, cât și pe pagina web a MECT, <http://www.edu.ro/> (Noutăți). Anul acesta numărul beneficiarilor a coincis cu cel al solicitanților eligibili. Mai exact, toate cele 38.379 persoane care au depus dosare conform Legii 269/2004 vor primi cuponul valoric de 200 de euro pentru achiziționarea de computere. Practic, s-a înregistrat un procentaj maxim (100%), în condițiile în care în anii precedenți acesta a fost de 96% în 2006, 53% în 2005, respectiv 20% în 2004. Acest lucru a fost posibil ca urmare a bugetului alocat în acest an de Ministerul Educației, Cercetării și Tinereții (43.440 de lei). Din numărul total al beneficiarilor, 37.982 provin din învățământul preuniversitar, diferența de 397 fiind reprezentată de cei din învățământul superior. Primele trei județe în ordinea numărului de cereri depuse și implicate aprobate sunt Iași - 3.601, Dolj - 3.326 și Suceava - 3.295. Configurația minimă obligatorie pentru care se acordă ajutor financiar este un calculator cu procesor 1,6 GHz, 128 MB RAM, 40 GB hard-disk și software de bază.

Cinci medalii la Balcaniada de matematică pentru seniori

Lotul olimpic de matematică al României a obținut 5 medalii (două de aur și trei de argint) și o mențiune, la a XXIV-a ediție a Olimpiadei Balcanice de matematică pentru seniori, desfășurată în perioada 27 aprilie - 2 mai 2007, în Grecia (insula Rhodos). Cele două medalii de aur au fost cucerite de Lucian Țurea (clasa a XI-a, Colegiul Național „Tudor Vianu” din București), care a obținut și punctaj maxim, și Adrian Zahariuc (clasa a XII-a / Colegiul Național „Ferdinand I” din Bacău). Livia Ilie și Mihail Dumitrescu, ambii elvi în clasa a XI-a la Liceul Internațional de Informatică din București, respectiv Nicolae Papară (clasa a XI-a / Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” din Sibiu) au câștigat medalii de bronz. Mențiunea i-a revenit lui Andrei Deneanu (clasa a X-a / Liceul Internațional de Informatică din București). Lotul României a fost pregătit și condus de profesorii Radu Gologan și Bogdan Enescu.

Rezultate slabe la teza unică

Doar 56 la sută dintre elevii de clasa a VII-a din întreaga țară care au susținut teza cu subiect unic la matematică au reușit să obțină o notă peste cinci, cele mai multe note, 44%, fiind sub nota de trecere.

Dintre cei 227.000 de elevi care au susținut prima teză cu subiect unic, la matematică, 44% au obținut note sub cinci. Situația cea mai gravă a fost înregistrată în județul Ilfov, unde doar 40% dintre elevi au luat note peste 5. La polul opus se află județul Teleorman, unde peste 70% dintre elevi au reușit să ia note de trecere. În municipiul București, doar 57,35% din-

tre elevi au luat peste 5, din totalul de 13.460 prezenți la examen. Potrivit MECT, nota de la tezele unice contează 25% din media finală, deci elevii care au luat sub 5 nu rămân corigenți dacă au media mai mare la oral. De asemenea, metodologia Ministerului Educației prevede că tezele cu subiect unic se pot susține o singură dată și nu pot fi contestate. După prima teză la matematică din data de 4 mai, urmează, la 10 mai, cea la limba și literatura maternă, iar la 17 mai cea la limba și literatura română.

Internetul, o necunoscută în școli

Doar 2.800 de școli din totalul de 8.547 de unități școlare cu personalitate juridică au conexiune la internet prin cablu. Potrivit datelor Ministerului Educației, din totalul de 24.425 de unități de învățământ din România, 5.642 de școli sunt conectate la internet, dintre care 3.369 prin cablu și 2.273 prin legătură dial-up. Ținând cont de aceste date, proiectul de asigurare a accesului unităților de învățământ la internet va fi implementat în două etape. În prima etapă vor fi conectate unitățile cu personalitate juridică,

adică 5.747 de școli, până în decembrie 2007. Apoi, urmează școlile subordonate, adică aproximativ 15.309, însă ministrul Educației nu a putut preciza un termen pentru această etapă.

Locurile bugetate din universități, împărțite pe domenii

Cele 57.216 locuri de la buget din învățământul superior vor fi împărțite pe domenii fundamentale ale educației, iar senatul universității va putea decide câte locuri acordă fiecărei facultăți. Ministrul Educației, Cristian Adomniței, a declarat că locurile de la buget acordate universităților vor fi împărțite pe 16 domenii fundamentale, cu accent pe științele exacte și pe cele ingineresti. „Astfel, senatele universităților vor putea alege câte locuri acordă fiecărei facultăți”, a declarat ministrul. „Vom stabili locurile de la buget pe sănătate sau științe, iar apoi aceste locuri vor fi împărțite pe universități”, a explicat secretarul de stat, Dumitru Miron.

Subiectele orale, pe Internet

Ministerul Educației, Cercetării și Tinereții a publicat, la 27 aprilie la adresa <http://www.subiecte2007.edu.ro>, listele cu subiecte și instrucțiunile de realizare a biletelor pentru probele orale (proba B) ale examenului de Bacalaureat 2007. Tot atunci au fost făcute publice instrucțiunile cu privire la criteriile de apreciere ale răspunsurilor elevilor și a modului de evaluare a răspunsurilor candidaților. Textele la prima vedere care vin în completarea modelelor publicate pentru biletele de examen vor fi transmise centrelor de examen cu maximum 48 de ore înainte de probă.

Căutăm colaboratori!

Ești elev, student, jurnalist sau profesor? Crezi că ai ceva de spus

în ceea ce privește educația din România?

Vino alături de noi.

Trimite un CV și două-trei articole pe adresa de e-mail:

redactia@scoalaromaneasca.ro și în cel

mai scurt timp posibil

o să te contactăm.

Școala românească

Str. Justiției nr. 65,
Sector 4, București

Tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85

Fax: 021/337.01.17

Director fondator

Cătălin Croitoru

(catalin@scoalaromaneasca.ro)

Redactor-șef:

Dragoș Constantin Neacșu
(redactia@scoalaromaneasca.ro)

Senior editor:

Constantin Ciosu
(sindicat@scoalaromaneasca.ro)

Publicitate:

0788.880.200

(comercial@scoalaromaneasca.ro)

DTP:

Omni Press & Design
(art@opd.ro)

„Școala românească” folosește
fotografii din arhiva cotidianului
„Realitatea românească”

Tipar:

SC Safo Prod SA – Grupul de
Presă și Tipografie Romprint
Str. Piața Presei Libere nr. 1,
Sector 1, tel.: 224.27.90,
e-mail: costel.danciu@xnet.ro

Publicația în curs de auditare BRAT
ISSN 1453 – 7842

PRECIZARE: Autorul răspunde din punct de vedere juridic pentru conținutul articolului. De asemenea, agențiile de presă și personalitățile citate poartă integral răspunderea afirmațiilor conținute în textul preluat și difuzat.

Ministrul Educației a participat la Consiliul Național al FEN

Federația Educației Naționale l-a avut la 20 aprilie ca invitat, în cadrul Consiliului Național al organizației, pe noul ministru al Educației, Cristian Adomniței. În cadrul discuțiilor, ministrul Adomniței a prezentat planul său pentru perioada imediat următoare, precum și schimbările pe care le preconizează.

În cadrul întâlnirii, noul ministru a vorbit deschis despre actuala situație din învățământ, dar și despre ce dorește să facă în mandatul său.

La rândul lui, președintele FEN, Cătălin Croitoru, a declarat că prezența domnului Cristian Adomniței la această întâlnire este un bun început pentru stabilirea unui parteneriat real între sindicate și Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (MECT). „În urma întâlnirii de ieri (n.r. - 19 aprilie a.c.) de la Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, l-am invitat să ia parte și la Consiliul Național al FEN. Prin prezența

lui de astăzi printre noi ne-a arătat că dorește să aibă o bună colaborare cu sindicatele. Sper că ceea ce a prezentat astăzi va deveni realitate și că reforma Educației va ține cont în primul rând de calitate, iar salariile personalului din învățământ vor crește în funcție de profesionalism și nu în funcție de pile, rudenie sau relații. Vom fi un partener activ pentru realizarea unei reforme profunde care să asigure un sistem educațional performant, așa cum îl merită elevii, studenții și profesorii lor”, a precizat Cătălin Croitoru.

Virgil Cristea

Pachetul de legi privind învățământul, trimis în Parlament la 1 septembrie

Atât în cadrul întâlnirii dintre sindicate și reprezentanții MECT, cât și în cadrul Consiliului Național al FEN, ministrul Educației, Cristian Adomniței, a declarat că până la 1 septembrie speră să finalizeze pachetul de legi privind educația pentru a fi prezentat Parlamentului.

Acesta a precizat că pentru ca acest termen să fie real este nevoie și de ajutorul sindicatelor, care trebuie să vină în ajutorul ministerului. De asemenea, ministrul a mai spus că pachetul de legi nu va ține cont de culoarea politică a vreunui partid.

La Galați, Salarii de miniștri la CAR AIUPI

Deși au lefuri cu multe zerouri, angajații Casei de Ajutor Reciproc AIUPI din Galați stau tare prost la capitolul bun-simț. Nervoși că salariile lor au fost făcute publice în condiții mai mult sau mai puțin suspecte, contabilă-șef al CAR AIUPI, operatorul pe calculator și casiera au sărit la jugulara celui care a avut tupeul să vină să-i întrebe despre moralitatea salariilor. Interesant este faptul că așa-zisa contabilă-șef, care a fost și cea mai efervescentă în discuții, avea în buzunar decizia de pensionare de la 1 mai, așa că din punct de vedere legal nu prea mai avea ce căuta la serviciu. Poate doar pentru ai număra pe cei care intră și ies din sediul CAR-ului, pentru că tot este obișnuită cu cifrele. În condițiile acestei stări tensionate, membrii CAR-ului sunt tot mai nemulțumiți de salariile celor trei și cer schimbarea statutului CAR-ului.

Unul dintre cele două CAR-uri din Galați la care au subscris mai toți profesorii este în pragul unui scandal monstru. De fapt, a fost la începutul lui aprilie, apele s-au mai liniștit și totul ar fi fost trecut cu vederea dacă nu ar fi apărut o intenție de puci, persoana vizată fiind chiar președintele executiv al CAR AIUPI (Asociația de Întrajutorare Umanitară a Personalului din Învățământ) Ovidiu Rădoi. Totul a pornit de la o listă cu salariile celor trei angajați - contabilă-șef, operatorul pe calculator și casierul - scoasă din mână chiar de președintele executiv al CAR-ului pentru a mai liniști spiritele aprinse după altă discuție pe seama indemnizațiilor membrilor Consiliului de Administrație. Simțind miros de „puci” Ovidiu Rădoi a încercat să păteze CV-urile celor care complotau împotriva sa scoțând la iveală aceste salarii astronomice. Cine pregătea acest puci? Nu este greu de ghicit - chiar doamna contabilă-șef, care râvnea, se pare, nu la o pensie liniștită, ci la un fotoliu comod de președinte! Apele s-au mai liniștit între timp în rândul membrilor staff-ului de conducere, numai că au apărut nemulțumiri în rândul membrilor CAR-ului.

Primii care s-au plâns au fost câțiva educatori și învățători de la Școala 33 din Galați. Ei spun că ar trebui să existe un fond-tampon din care oamenii să primească banii mai repede. „Dacă vrea acum un membru să se retragă din CAR este programat să-și primească banii înapoi abia peste 6 luni. Știu cazuri concrete care oricând pot să aducă dovezi în acest sens, evident păstrându-și anonimul”, ne-a declarat o tânără învățătoare, care și ea, la rândul ei, a vrut să rămână în anonim. Dascălii de la Școala 33, ca de altfel și cei de la Grupul Școlar Anghel Saligny, ca și cei de la Grupul Școlar Gheorghe Asachi s-au mai plâns că acest CAR este posedat parcă de o mentalitate mult îmbătrânită, o dovadă clară fiind faptul că întreg Consiliul de Administrație seamănă cu „sfatul bătrânilor”. Au mai fost și alte nemulțumiri, dar cea mai mare pare să fie nivelul salariilor celor trei angajați ai CAR-ului. Să-i luăm pe rând, chiar dacă se vor supăra și vor țipa ca din gură de șarpe că lefurile lor sunt confidențiale! Așadar, contabilă-șef, o doamnă foarte autoritară, chiar și cu șeful ei ierarhic, a primit în februarie 64 de milioane de lei vechi, sau 6.440 de lei noi. Vorbim de salariul brut, că în mână, doamna contabilă-șef a primit doar 4.543 de lei noi. Nepu-

nându-i la îndoială calitățile de conducător (de altfel, fie vorba între noi, ne-am convins că-n CAR-ul ăsta ea este mâna de fier), ne uităm ca la avioane pe statul de plată și băgăm de seamă că tare-i bine să fii contabilă-șef! Leafa

pleacă de la un salariu de bază de 3.630 de lei, la care se adaugă 25% spor de vechime. Vin apoi alte sporuri și sporulețe. 850 de lei noi a primit visticnică-șef a CAR-ului AIUPI spor de conducere, 1.288 de lei noi spor pentru ore de noapte (la fel, fie vorba între noi, la ora 15.50 cei trei salariați ai CAR-ului rup ușa de la intrare), 672 de lei spor de fidelitate, plus alte 2-3 sporuri au dus-o pe contabilă-șef la frumușica sumă de 6.440. Aceleași sume colosale le vedem trecute și în dreptul operatorului pe calculator și casierului: 47 de milioane la primul și tot atâta și la cel de-al doilea. N-am pus la îndoială nicio secundă corectitudinea acestor salarii. Cel mai probabil ele sunt întocmite după legile țării, numai că la cât de multe probleme s-au ridicat în mijlocului membrilor acestui CAR, noi ne întrebăm de moralitatea acestor salarii. „Domnule ziarist, eu sunt contabilă unei societăți private. Ce-mi pasă mie de moralitate! Ce-mi pasă mie de salariile profesorilor! La noi totul este un business. Dumneavoastră știți cât de mult muncim noi? Totul este

pe lege”, mi s-a adresat contabilă-șef a CAR-ului, care, abia după aceea am aflat că nu mai ocupă acea funcție de la 1 mai 2007, fiind pensionară. Noua contabilă-șef, nimeni alta decât operatoarea pe calculator, a dat și ea buzna în biroul directorului, în timp ce dialogam într-un mod extrem de civilizată și, motivând că și-a auzit numele, vrea un drept la replică. „Salariile noastre sunt confidențiale, n-aveți dreptul să le știți”, s-a războit la mine proaspătul visticnică-șef al CAR AIUPI.

De altfel, prin școlile și liceele gălățene a circulat o scrisoare în care se făcea comparație între CAR AIUPI, la care cotizează pe lângă dascăli și alte categorii de bugetari, și un alt CAR format exclusiv pe umerii dascălilor. În acea răvașă se scoteau în evidență părțile negative ale CAR AIUPI, printre care lipsa unui fond de rezervă, nivelul extrem de scăzut al profitului net, nivelul extrem de mare al

spun că în 2006 am avut venituri totale de 312 milioane de lei. Așa că, totul se rezumă la o scrisoare mincinoasă”, ne-a precizat Ovidiu Rădoi. De altfel, domnia sa a ținut cu tot dinadinsul să ne prezinte în ciornă un drept la replică, care va ajunge în toate școlile din Galați. Dreptul la replică seamănă mai degrabă cu o serie de întrebări retorice, și nu conține răspunsuri concrete la acuzațiile care i se aduc în prima scrisoare. Domnul Rădoi vrea să știe în ce condiții a fost constituit CAR SIP, cât din veniturile proprii plătește CAR SIP către Uniunea Județeană a CAR-urilor, la care este afiliat, care este dobânda reală percepută de CAR SIP pentru împrumuturile acordate, care este ajutorul de deces acordat membrilor în 2005 și 2006. Președintele executiv al CAR AIUPI este indignat și de faptul că SIP minte în legătură cu ajutorul de deces acordat în ultimii ani. Contactat telefonic președintele CAR

9,21% pentru cei care vor un împrumut pentru un an. O altă nedumerire a domnului Rădoi, cea legată de fondurile returnate membrilor din fondul de deces, a fost lămurită de contabilă-șef a CAR SIP Galați, Steliana Florea. „Conform statutului Uniunii Naționale a CAR-urilor, fondul de deces nu se returnează membrilor, el se reportează de la un an la altul, drept pentru care, la sfârșitul lui 2006 aveam în fondul de deces suma de 400 de milioane de lei vechi”, spune Steliana Florea. Ovidiu Rădoi mai întreabă de ce CAR SIP nu acordă ajutoare de deces și soților și soțiilor membrilor. „Nu le dăm și membrilor familiei pentru că CAR SIP este o asociație care reprezintă interesele membrilor săi. Mă mai întreba domnul Rădoi de ce nu facem publice rapoartele financiare. Eu cred că domnul Rădoi este complet dezinformată. Raportul este făcut public, anual noi facem bilanțul acestei organi-

SIP a avut o reacție promptă: „Există o vorbă la români: atunci când vrea să moară, șarpele iese în drum”, a spus ironic Constantin Ciosu, care a ținut să-i răspundă lui Ovidiu Rădoi. „CAR SIP s-a înființat în 1997, la cererea membrilor de sindicat care erau membri ai AIUPI și care se săturaseră de maniera de lucru a contabilei-șef. Avem și o hotărâre judecătorească: 187/1997”, a explicat Constantin Ciosu. El a mai spus că CAR SIP s-a afiliat la Uniunea Județeană a CAR-urilor pentru a beneficia de asistență juridică și financiară, dar și pentru a avea un control financiar periodic asupra activității CAR SIP. „Comisionul pe care noi îl plătim către Uniunea Județeană a CAR-urilor diferă de la o lună la alta, în funcție de numărul de împrumuturi pe care le acordăm. Dar vreau să vă spun că acești bani intră la cheltuieli curente”, a mai spus președintele CAR SIP Galați.

Cât privește dobânda medie efectivă pe care CAR SIP Galați o acordă la împrumuturi, aceasta este de 8,75% pe an, în cazul unui împrumut luat pe 3 ani sau

zații pe care-l prezentăm și Ministerului de Finanțe. Noi nu afișăm aceste rapoarte, dar, în spiritul unei transparențe totale, am pus informațiile la dispoziția tuturor celor care le-au cerut”, a adăugat Constantin Ciosu. Acesta a formulat, la rândul ei, o serie de întrebări, de la care nu așteaptă neapărat un răspuns, dar care ar putea să pună pe gânduri membrii CAR AIUPI. „Oare ce organ de conducere a stabilit nivelul salariilor celor care lucrează pentru CAR AIUPI? Vă spun eu, au fost stabilite între cei 4 membri ai conducerii. Oare ce salariu a avut domnul Rădoi până în 2007, dacă contabilă-șef avea 64 de milioane de lei? Oare de ce se crampoanează atât de funcția de președinte al CAR AIUPI Galați un personaj care s-a pensionat în urmă cu 15 ani? Cum de a intrat domnul Rădoi în posesia unor spații care au aparținut cândva sindicatelor? Vă spun eu că nu va răspunde niciodată sincer acest președinte al CAR AIUPI...!”, a concluzionat Constantin Ciosu.

Elena Dumitru vine cu o ofertă europeană

Sindicatul Educatorilor, la început de drum

Pe lângă multe schimbări, apariții și dispariții din viața economico-socială s-a mai înființat un sindicat. Dumitru Elena, președintele noii organizații vine cu o ofertă nouă pentru angajații din sistem. Mai precis, dorește ca din fondurile organizației să sprijine cursurile de formare continuă pentru cadrele didactice.

Școala românească: Am auzit că s-a înființat un nou sindicat pentru cadrele didactice din învățământ.

Elena Dumitru: Da, ați auzit bine. În martie 2007 a luat ființă „Sindicatul educatorilor din învățământul preuniversitar”, afiliat FEN.

Școala românească: Din denumirea pe care o aveți, înseamnă că vă adresați numai educatorilor?

Elena Dumitru: Da, se adresează în special educatorilor, dar aș vrea să înțelegem ce înseamnă în accepțiunea noastră educatorii. Educatorii sunt acele persoane care prin pregătire și vocație profesională sunt destinați să educe și să împărtășească din cunoștințele lor celor doritori să învețe și să se perfecționeze în domeniul lor de activitate, deci acest nou sindicat se adresează tuturor acelor care prin activitatea lor au legătură cu diferitele forme de învățământ. Mai doresc să subliniez că nu ne adresăm numai educatorilor din București, ci tuturor celor implicați în munca de formare și educare, indiferent în ce colț al țării își desfășoară activitatea.

Școala românească: Am crezut că fiind denumirea de educatori vă adresați în primul rând celor din învățământul preșcolar.

Elena Dumitru: Ca să fim corecți da, ne-am gândit în primul rând la educatorii din învățământul preșcolar, mai ales fiind și profesia mea de educatoare. În urma discuțiilor purtate cu colegii care m-au ajutat să înființez acest sindicat și în special la sfatul președintelui FEN, Cătălin Croitoru, ne-am hotărât să lărgim sfera de cuprindere a organizației prin atragerea și altor educatori.

Școala românească: Ținând cont de numărul mare de organizații asemănătoare, număr relativ mare existent la această oră, credeți că veți avea succes?

Elena Dumitru: Nu știu. Însă, pot să vă spun că la mai puțin de o lună de înființare avem deja peste 300 de membri care s-au înscris și au plătit cotizațiile la zi. Majoritatea celor care au aderat deja la sindicatul nostru au fost membrii altor centrale sindicale din învățământ și au venit alături de noi datorită seriozității de care dăm dovadă și a ofertelor speciale.

Școala românească: La ce vă referiți?

Elena Dumitru: În primul rând avanta-

jul egalității. Pentru noi toți membri de sindicat sunt egali în drepturi indiferent de poziția ocupată și de funcția în sindicat, lucru despre care nu putem garanta că se întâmplă și la alte organizații sindicale. Vedeți, de exemplu, ce se întâmplă la Spiru Haret. Ne ocupăm continuu de formarea și perfecționarea membrilor sindicatului prin organizarea de cursuri și conferințe. Aceste cursuri și conferințe sunt susținute împreună cu societăți specializate care organizează o serie de cursuri cu și fără credite profesionale pentru toate categoriile de cadre didactice membre ale sindicatului nostru. Trebuie menționat că majoritatea costurilor necesare desfășurării acestei activități sunt suportate de către sindicat din cotizațiile membrilor sau prin sponsorizări.

Școala românească: În ce procent suportați aceste costuri?

Elena Dumitru: Depinde de mai mulți factori; formatori, costurile deplasării, durata cursurilor și multe altele. De exemplu, la cursul pe care îl organizăm în iunie pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar noi acoperim 185 de lei de persoană, ceea ce înseamnă plata cursurilor. Și ca o noutate, primul curs îl vom organiza în străinătate, respectiv în Grecia.

Școala românească: În Grecia? Nu este mai la îndemână în România? Este și mai aproape, dar și mai ieftin.

Elena Dumitru: Aveți și nu aveți dreptate. Da, este mai aproape, dar nu și mai

ieftin. Dacă luați în calcul o locație situată în centrul țării, de exemplu Valea Prahovei, la un hotel de trei stele, serviciile pe care le putem asigura sunt de minimum 150 lei pe zi de persoană. Dacă la aceste costuri mai adăugăm și sala de conferințe, plata unui invitat străin, care să ne împărtășească din experiența sa în domeniul educațional, plata formatorilor români, cazarea și serviciile pe care trebuie să le asigurăm pentru aceștia, cina festivă cu ocazia terminării cursurilor ajungem la un total de 650-700 de lei. Ei bine, am reușit să obținem prețuri similare în Grecia, prețuri care includ și transportul. Dacă ținem cont și de schimbul de experiență pe care îl vom putea efectua cu această ocazie prin vizitarea unor școli din zona în care avem organizate cursurile, se pare că suntem mult mai câștigați în acest mod. Și, asta, dacă nu luăm în considerare și faptul că pe lângă activitatea didactico-educativă, putem să asigurăm și un minim de relaxare, acum la sfârșitul anului școlar.

Școala românească: Deci, să reținem că un participant la cursurile organizate în afara țării are de plătit 700 de lei pentru cazare, masă, transport și cursuri.

Elena Dumitru: Da, este adevărat. Însă, în cazul în care este membru FEN, prețul trainingului este de doar 485 de lei. Am ajuns la acest tarif după o consultare cu reprezentanții FEN. În urma discuțiilor am hotărât ca din costurile totale să suportăm pe baza sponsorizărilor primite și a fondurilor proprii contravaloarea cursurilor și a unei părți de servicii.

Școala românească: Care sunt avantajele membrilor de la sindicatul pe care îl conduceți?

Elena Dumitru: În primul rând vrem să venim în întâmpinarea cerințelor lor. Am făcut contracte cu mai multe firme de turism pentru concediile membrilor noștri sindicali. Am reușit să obținem reduceri pentru aceștia între 15 și 20% din prețul de vânzare al biletelor. Asta datorită faptului că noi, conducerea sindicatului, precum și a federației, nu am urmărit niciun avantaj de la respectivele firme, nicio gratuitate sau deplasare, cum am auzit că se mai practică. Toți suntem egali, nu? De asemenea, vom deschide un departament de consultanță pentru întocmirea de proiecte cu finanțare europeană. Această consultanță va fi gratuită.

Școala românească: Revenind la cursuri. Puteți să ne spuneți dacă ați organizat un astfel de training deja?

Elena Dumitru: Primul curs cu tema „Managementul Educațional” de 30 de credite a avut deja loc în Italia, urmând ca în cel mai scurt timp să se susțină examenul de absolvire în București. Acest curs a fost organizat împreună cu Asociația Euroeducația și Ministerul Muncii. În cadrul deplasării, am îmbinat utilul cu plăcutul. Astfel, pe lângă cursurile propriu-zise, am reușit ca pe parcursul unei perioade de numai 7 zile să vedem orașele Roma, Milano, Florența, Pisa, San Marino, Verona, Viena și Budapesta.

Școala românească: Sindicatul dumneavoastră a contribuit cu ceva la această deplasare?

Elena Dumitru: Da, bineînțeles, am contribuit și noi cu ceva, dar ținând cont că timpul pe care l-am avut pentru organizare a fost relativ scurt nu prea am putut să facem mare lucru. Însă, în urma negocierilor cu Asociația Euroeducația s-a reușit scăderea tarifelor de curs de la 6.500 de lei de persoană la 2.900 de lei. Aș vrea să subliniez că aceste sume au fost obținute numai pentru membrii noștri de sindicat, prețurile negociate fiind valabile pentru cursuri pentru toată perioada anului școlar 2007. Trebuie să menționez că în același cadru am ținut și o conferință cu tema „Descentralizarea Învățământului”, unde participanții și-au prezentat referatele cu părerile proprii.

Școala românească: Ce cursuri mai aveți pregătite pentru viitorul apropiat?

Elena Dumitru: Avem prins în bugetul nostru de activitate sume importante pentru pregătirea profesională a membrilor noștri. De asemenea, vrem să încheiem parteneriate educaționale cu unitățile școlare din alte țări. Ne-am gândit că decât să dăm diferite pachete de sărbători mai bine creștem gradul de pregătire profesională a membrilor noștri. Astfel, prin intermediul pregătirii profesionale continue, vom putea determina Ministerul Educației să dea creșteri salariale și indemnizații de grad pentru niște oameni mai bine pregătiți.

Interviu de Virgil Cristea

Replica profesorului de matematică la Manualul Asigurării Calității

Deteriorarea învățământului românesc¹ la toate nivelurile (datorată deteriorării programelor școlare) este un fapt dovedit de toate statisticile, testele PISA ducându-l pe cel preuniversitar pe locul 34 în Europa, iar în ceea ce privește învățământul universitar ne este greu să acceptăm că nici o universitate din România nu este clasificată în primele 500 din lume. Pentru îndreptarea lucrurilor a fost dat publicității Manualul Calității în învățământ, care propune cadrul asigurării calității și cel de autorizare a furnizorilor de educație și formare profesională (EPF).

De la început facem precizarea că nu dorim să contracțăm acest manual, elaborat, bănuim, de Institutul de Științe ale Educației, care instituit, în fond, este un prestator de servicii ce-și desfășoară activitatea pe baza unor contracte încheiate cu cei interesați de serviciile sale. Mai mult, credem că în manual există destule îndrumări ce pot duce la creșterea calității și eficienței actului didactic, dar cu o **condiție primordială**: această calitate să se regăsească în planurile de învățământ și programele școlare elaborate de comisia de specialitate a MEC. Atât timp cât planurile de învățământ sunt demolatoare pentru elevi (între 17 și 21 discipline), iar programele școlare n-au o viziune unitară, forma-

tivă și interdisciplinară asupra conținutului învățării, manualul în cauză este foarte puțin utilizabil.

Referindu-ne la matematică, considerăm că programa acestei discipline trebuie să plece de la tradițiile învățământului matematic românesc, de la faptul că „matematica trebuie să capete importanța rolului pe care îl are știința modernă” (acad. Gh. Mihoc) și în acest scop trebuie să crească numărul de ore la această specialitate deoarece aplicațiile metodelor matematice în toate domeniile de activitate devin din zi în zi mai importante.

(Este suficient să comparăm programa pentru clasa a VII-a (a XI-a) din 1937 cu cea de astăzi și vom afla cu stupeoare că se făcea tot ce este astăzi în programa de matematică MI plus un capitol de mecanică).

Scăderea numărului de ore prin reducerea materiei a condus la transformarea matematicii școlare din ceva legat indisolubil de ideea de demonstrație în ceva ce evită demonstrația, deci transformarea matematicii în ceva ce nu mai este matematică.

Mai mult, pentru că profesorii predau strict programa, iar programa este proastă, devin profesori slab pregătiți, adică apare un fenomen de involuție a învățământului. Acest lucru se vede și

din tot ce s-a întâmplat cu fostele examene de treaptă, care s-au înlocuit, treptat-treptat, cu probe din ce în ce mai ușoare, renunțându-se apoi la ele, când s-a constatat că aceste probe duc la rezultate cu atât mai proaste cu cât sunt mai ușoare. Or, dacă rezultatele sunt slabe după ce s-a operat o reducere de programă, nu era firesc să se pună la loc ce s-a luat decât să fie redusă și mai mult?!

În loc de acest firesc, ministerul de resort a suprimat concursul de admitere în liceu și l-a transformat în examen de capacitate și apoi în testare națională, examen pentru care nivelul cunoștințelor poate fi coborât oricât de jos.

Așa cum este concepută astăzi, programa școlară conduce la o educație matematică defectuoasă încât putem ajunge (dacă nu cumva am ajuns!) la ceea ce se numește „analfabetism matematic” (acad. S. Marcus). Tot mai mulți elevi urăsc matematica sau văd în ea o activitate plictisitoare și – mai mult – matematica devine o formă de tortură pentru mulți elevi, iar cei care simpatizează matematica rămân cu reflexul aplicării unor formule sau algoritmi, adică o matematică de rutină.

De asemenea, programa de matematică trebuie să pornească și de la realitatea că această știință este necesară în formarea intelectuală a tinerilor, deci este nevoie de matematică adevărată, care să includă înțelegerea naturii gândirii matematice, relația acestei gândiri cu științele naturii și societății, înțelegerea dintre componenta naturală și cea artificială a limbajului matematic, afinitatea matematicii cu arta (mai ales poezia și muzica), filosofia etc. (deci interdisciplinaritate!).

Totodată, programa școlară trebuie să aibă în vedere și faptul că, pentru a deveni atrăgătoare, matematica trebuie să ofere și o recompensă intelectuală și pentru aceasta, spunem noi, trebuie să pornească de la intuiție și jocuri și să continue cu fundamentarea noțiunilor în sensul dezvoltării firești a matematicii, deci este nevoie de o programă unitară pentru toți anii de școală.

În concluzie, datorită importanței pe care o are matematica în științele naturii și societății, neglijarea ei poate aduce prejudicii tuturor cunoștințelor, fiindcă cine o ignoră nu poate cunoaște celelalte științe. (Mai grav este faptul că cei care sunt astfel ignoranți nu își dau seama de propria lor ignoranță). De aceea, o nouă programă unitară de matematică, care să ducă la un învățământ matematic formativ și interdisciplinar, trebuie adusă urgent în dezbaterea opiniei publice.

Academia Română, Institutul de Matematică al Academiei, Facultățile de Matematică trebuie să se implice în mod obligatoriu în elaborarea noii programe, care, tot în mod obligatoriu, trebuie supusă mai întâi dezbaterii opiniei publice.

Ion Otărășanu

¹Ne referim la învățământul de masă pentru că vârfurile au fost și vor fi întotdeauna și nu neapărat olimpici.

Laudă-mă gură, că ți-oi da friptură!

După ani îndelungi de muncă patriotică și de diplome de „frunțas în producție” sau „erou al muncii socialiste”, iată că au sosit vremuri mai „luminate”, în care recunoașterea meritelor profesionale se face și material, pe lângă hârtia care hrănește mândria, dar nu și stomacul celor în cauză. Onor Ministerul a pus la punct un sistem de recompense, care stipulează și „renumerări după buget” (sic!), care, dacă nu curg, pică și tot mai astâmpără setea de „glorie” a profesorii române: primele din fondul de 2%, salariile și gradațiile de merit și diplomele Gh. Lazăr.

Mare bucurie pe adevărații truditoni când au auzit de înființarea acestora! Umilii profesori modești, ce-și fac datoria conștiincios și-au zis că în sfârșit le vor fi recunoscute meritele și că cineva le va recompensa așa cum se cuvine, chiar dacă ei „nu fac valuri” și nu se bat cu pumnul în piept, căci nu le stă în fire și nici n-au timpul necesar, deoarece muncesc. S-au înșelat amar. S-a declanșat o adevărată epopee și cine a strigat mai tare, acela și-a umplut traista.

Mai întâi că nu trebuie să aștepti să fii premiat: curat ca în Caragiale, tu trebuie să fii cel care se „înfige” la „cașcaval” și să candidezi la premiul mult-râvnit. Nu te propun conducerea școlii, colegii, elevii sau părinții acestora, adică cei care știu și simt pe propria piele cât de bine îți faci treaba, ci tu însuși. Nivelul premiului la care aspiri depinde de nivelul „self-esteem”-ului (adică al bunei impresii pe care o ai despre propria persoană în termeni europeni) și de cantitatea de tupeu cu care te-a înzestrat natura. Conducerea și colegii doar îți dau o recomandare sau o aprobare pe care, dacă ești mai înfipt ți-o negociezi și care de multe ori e semnată din jenă sau din „colegialitate” prost-înțeleasă, că doar oamenii suntem și fiecare are necazurile lui pe-acasă, nu?

Etapa următoare este alcătuirea dosarului, adică în traducere strânsul hârtiilor. Dacă ai fost prevăzător și ți-ai fixat din timp obiectivul, ai ce pune la dosar. Dacă ai pierdut timpul cu munca pe bune, atunci te bazezi pe noroc – dacă ți se mai eliberează hârtiile post-factum, dacă există prin școală copii, dacă elevii mai au diplomele etc. Și în timp ce tu te zbați, colegul tău prevăzător, care a fost la toate acțiunile, seminariile și activitățile, ba învoindu-se de la școală, ba rugându-i pe ceilalți colegi să-i țină locul,

pândind cu perseverență metodiștii și inspectorii pentru o semnătură, vine surâzător cu ele puse frumos teanc, lăudându-se cu grosimea lui (20 de cm de hârtii!).

Dacă încă n-ai cedat psihic și încă mai ai timp, lăsând deoparte teste, teze, portofolii de corectat și renunțând la câteva pregătiri pentru olimpiade și concursuri, urmează ordonarea în funcție de criterii, ștampilarea, semnarea, numerotarea și alte exerciții intelectuale folosite procesului instructiv-educativ. Pasul cel mai dificil e redactarea raportului de autoevaluare. Dacă te-a fericit sfântul cu o fire mai modestă sau dacă ai bun-simț prea mult ești mort! Chiar am constatat cu această ocazie că de pe piața de carte din România lipsesc lucrări esențiale. Există tot felul de cărți despre redactarea unui CV „beton”, despre replicile pe care trebuie să le înveți pe din-afară pentru a „fraieri” un angajator, dar nu și metode de a ne lăuda în funcție de diferite criterii impuse de cel care premiaza.

Aprecierea se face după niște grile impozante și stufoase, care „mănâncă” nervii și timpul unei bune părți din funcționarea din inspectorate și din minister și care în final reflectă prea puțin din competența profesională și mai ales din caracterul și munca reală a candidatului. Rezultatul este că prea puțini oameni din cei care ar merita într-adevăr aceste distincții le primesc, iar sentimentul de frustrare se acutizează, tăind și mai mult din elanul și așa subțiat de a face treabă „pe bune”.

Nimeni n-a avut vreodată curiozitatea de a vedea:

- Ce rezultate ar avea clasele profesorilor care au olimpici la niște teste curente, oare media clasei n-ar indica adevărata valoare? De multe ori există situații în care profesorul lucrează preferențial cu cei dotați și capabili să câștige concursuri în detrimentul învățământului „de masă”, doar în ideea că acele diplome „aduc puncte”.

- Oare un test neanunțat din materia curentă dat întregii clase ar da o imagine mai apropiată de realitate?
- Cât din timpul în care ar fi trebuit să fie la ore iese în total, dacă se însușează sesiunile, cursurile de perfecționare, seminariile și activitățile metodice, plecările în deplasări „de serviciu” ale unui profesor cu punctaj mare? E oare același lucru dacă o

clasă face aproape o jumătate din timpul orelor cu alți profesori (cu aceeași pregătire, dar cu ideea că stau doar pentru o zi sau o săptămână în locul unui coleg) sau dacă lucrează cu același profesor? Există într-adevăr continuitate sau performanță?

- Câte dintre lucrările prezentate la seminarii, sesiuni de comunicare și altele sunt într-adevăr produse originale și valoroase?

- Câte dintre celebrele „credite” de perfecționare se reflectă realmente în actul de predare sau în relațiile cu elevii?

Și întrebările ar putea curge la nesfârșit...

Multe dintre acestea ar putea fi evitate, dacă ar exista un minim respect al superiorilor din inspectorate și minister la adresa conducătorilor școlii, care ar fi mult mai în măsură să propună și să promoveze oameni de care au într-adevăr nevoie și care contribuie la prestigiul instituției (inclusiv cazul unui profesor care reușește să stăpânească o clasă de „copii de cartier” și să-i facă să stea la ore cu plăcere, împiedicând abandonul școlar și să mai și învețe!) și dacă ar exista respect al acestor superiori la adresa domniilor lor însele, care fac inspecții, asistențe, organizează activități ș.c.

Autopropunerea deformează și „mânjește” cu noroiul îngâmfării tot acest sistem de recompense, care a plecat din intenții laudabile.

Până la noi ordine, mai exersează la capitolul tupeu și îngâmfare! Poate-mi iese!

Corina Dumitru

PS: Prezentul articol nu constituie refuzarea unei persoane respinse la aceste distincții, ci amărăciunea unei persoane care s-a văzut pusă în situația de a-și „trâmbița” rezultatele, deși caracterul nu o ajută, și care a văzut mulți dintre colegii valoroși respinși sau acceptați cu punctaje modeste față de „vânătorii de hârtii”, al căror dezastru la clasă îl cunoșc doar părinții, elevii și colegii.

DREPTURILE PROFESORILOR

„Ai dreptul să taci. Orice cuvânt pe care-l rostești poate fi folosit împotriva ta...”

Vă sună cunoscut? Printr-o deducție logică...

profesor-infracțor.

Stimați tineri colegi sau aspiranți la acest statut, ... fugiiți!

Fugiiți cât mai aveți vreme, nu așteptați să vă umpleți capetele cu „ghiocei”. Mergeți acolo unde meseria este brățară de aur și nu cătușe.

Pe lângă faptul că fostul MEdC și actualul Minister al Educației, Cercetării și Tineretului ne hrănește cu „mei”, eminențele bleu-vert de la conducerea acestui vitregit minister vor inventa cât de curând și brățări pentru picioare.

Deocamdată suntem „legați” doar de mâini, dar va sosi și ziua aceea în care ne vom dori să ne refugiem în căsuțe de paiantă și să cultivăm pătlăgele.

Când elevii vor umbla cu mitraliere pe coridoarele școlii, aceia dintre noi care vor dori să trăiască, vor fi nevoiți să le cumpere jigări și băutură, să le facă temele, să le organizeze spectacole de divertisment și orgă de lumini în clase.

Cruci de lemn vor străjui la căpatăiul eroilor protestatari, care vor avea îndrăzneala să deschidă un manual sau să strige catalogul. Ferească Dumnezeu să pună mâna careva pe cretă sau să spună „Deschideți caietele!”

Elevii au toate drepturile. Chiar și citatul din Biblie „bătaia e ruptă din Rai” funcționează tot în favoarea lor. Ei au înțeles mesajul exact și-l pun în practică.

Din foarte multă dragoste pentru dascălii lor, îi bat bine, îi ceartă, îi înjură, le zgârie mașinile, le sparg ferestrele, le tocesc nervii și le anihilează dorința de viață. Pe vremea când noi eram elevi, profesorii noștri erau niște comuniști ordinari. Ne puneau pe coji de nucă, ne trăgeau de urechi și ne dădeau castane în cap. De la atâtea traume ni se trage!

Ne-am tâmpit complet și am intrat în învățământ. Am învățat ca niște proști la toate materiile și uite, azi, am ajuns de râsul lumii.

Ne e capul doldora de cunoștințe inutile, nu știm să facem nimic altceva, nici măcar să scuipăm la țintă sau să ne dăm pantalonii jos în curtea școlii. Nouă ne trebuie psiholog, nu lor!

Noi ar trebui să fim exmatriculați, nu ei!

De fapt, este în curs un proces de exterminare, dar nu toți suntem conștienți de asta.

„Vreți salarii mai mari? Cu cât? Cu 50%? Foarte bine!

Vă dau! Adică, vă dau afară pe 50% din voi ca să le rămână celorlalți mai mult. Mai mult cu cât? Cu 50%?

Ce glumă bună! Ajunge 10-12%! Cu restul îmi cumpăr

încă un scaun de ministru în 2009. Oi fi eu numit politic

sau ciubăr, dar nu sunt ciur. Am degetele sudate,

nu se scurge nimic printre ele! Și cum sunt prevăzător cu multe doage, e normal să fiu într-una dintre ele!”

Vorba cântecului:

*Foaie verde și-un dudău
(măi)*

Eu mă port ca un dulău

De cumva nu vă convine,

Emigrați în țări străine!

Dacă fața mea nu place

Ghinion! Alta n'oi face!

Iar dacă v-am supărat,

Nu uitați că-s agramat.

Frunzuliță de mohor

Vă plăcea mai mult Maior?

Florică roz ca fraga

Îl iubeați mai mult pe Marga?

Sau pe Mowgli-Atanasiu

Care și-a schimbat sașiul?

Vă e dor de Andronache?

Mergeți în Piața Matache!

Frunzuliță „Frați Pătați”

Voi pe noi ne meritați!

Foaie verde și-o sipică (măi)

La coteț și gura mică!

Frunză verde păpădie

Noroc în telepatie

Don'Hârdău sa „peneli”

Adomniței a sosit

Să îi dăm și lui răgaz

Să vedem...

Face vreun praz?

Morala: Cine vrea să se sinucidă, să se facă profesor!

P.S. Stimați colegi, nu uitați! Ultimul închide ușa!

Semnează: un profesor

Ministrul Educației spune că este nevoie implicare la toate nivelurile pentru ca învățământul să performeze

Cristian Adomniței: „Prin descentralizare se crează premisele pentru un nou sistem de salarizare”

Noul ministru al Educației, Cristian Adomniței, a început să ia contact cu sistemul. Chiar dacă nu vine de la catedră, ministrul Adomniței pare că știe ce trebuie făcut în sistem. Cel puțin la prima vedere. Acesta vede ca singură ieșire din situația actuală aplicarea descentralizării și apariția unei competiții între școli. **(Dragoș Constantin Neacșu)**

Școala românească: De la șef de șantier la ministru Educației. Un pas destul de mare pentru vârsta pe care o aveți. Puteți să demontați acest mit potrivit căruia un ministru al Educației trebuie să facă parte din sistem și că dumneavoastră nu ați fi omul potrivit pentru acest post?

Cristian Adomniței: Nici nu îmi propun să-l demontez. Să ajungi la 30 de ani pe un șantier cu investiții de sute de mii de euro sau milioane este o performanță cu care mă mândresc, nu pe care vreau să o ascund. Este performanța în linia mea de activitate și aici când vin la minister nu vin să predau la tablă angajaților sau profesorilor. Vin ca să fac management și să aduc rezultate eficiente. Să am un rezultat concret după un anumit interval de timp, nu doar strategii, politici și imagine, dar fond concret.

Școala românească: Fiecare ministru a venit cu ideea proprie despre învățământul românesc. Dumneavoastră ce propuneți?

Cristian Adomniței: Eu vin cu eficiență și cu pragmatism. Nu vin cu povești și stra-

tegi care sunt condamnate să rămână pe hârtie și să cârpin prezentul de fiecare dată. Am spus trei coordonate clare: pachetul de legi care va fi făcut în colaborare cu partenerii sociali care va fi

„Eu vin cu eficiență și cu pragmatism. Nu vin cu povești și strategii care sunt condamnate să rămână pe hârtie și să cârpin prezentul de fiecare dată.”

transparentic, nu ester doar liberal, toate partidele trebuie să fie de acord cu el pentru că privește învățământul românesc indiferent de ce culoare politică este el, după aceea investiția în infrastructura școlară, programul de campusuri și nu

în ultimul rând investiția în resursa umană. Să dea Dumnezeu să reușesc să le fac pe acestea anul acestea. Aș putea să umplu și eu trei pagini cu obiective, care însă să rămână la acest stadiu.

Școala românească: Ce ați făcut până acum pentru învățământ ca și deputat?

Cristian Adomniței: Am fost membru al comisiei de Educație, am contribuit alături de colegii mei la tot ce s-a întâmplat în învățământ în ultimii 2 ani și jumătate.

Nu pot să spun mai mult, dar nici mai puțin.

Școala românească: În pachetul legislativ nu apare și un proiect de lege privind salarizarea

personalului din învățământ. Nu ar trebui introdus?

Cristian Adomniței: Inițiativa Guvernului a fost de a face o lege care să prevadă toată salarizarea personalului bugetar, nu numai a angajaților din învățământ. Acolo s-au blocat lucrurile din cauză că nu se înțelegeau cei din diferitele ramuri. Nu mi-am propus să am o asemenea inițiativă. Vom putea obține mai multe prin apariția noului statut al personalului din învățământ.

Școala românească: Ce se întâmplă cu HG pentru aprobarea normelor metodologice la legea privind ajutorul de 100 de euro pentru profesori?

Cristian Adomniței: Era o dispută între ce își doreau sindicatele și ce era în lege privind acordarea acestui ajutor și pentru cumpărarea revistelor pe lângă cărți și materiale pe suport electronic. După ce a fost eliminată această prevedere pot să vă spun că normele vor apărea în perioada următoare. Toți banii sunt prinși în buget, deci se va rezolva.

Școala românească: Un termen?

Cristian Adomniței: Nu pot să vă spun acum. Nu vreau să mă hazardez, însă vă asigur că se va realiza. Sigur în 2007.

Școala românească: Cine va fi numit în funcția de secretar de stat pentru învățământul preuniversitar?

Cristian Adomniței: Acesta este atributul premierului. Nu pot să iau eu decizia în locul dumnealui, însă sper ca această numire să se realizeze cât mai repede, pentru că vine perioada examenelor.

Concurență între școli

Școala românească: Va mai exista titularizarea în învățământ?

Cristian Adomniței: Este un domeniu foarte sensibil. Sindicatele doresc titularizarea în sistem, iar ministerul dorește titularizarea pe post în școala respectivă. Cu siguranță vom găsi o soluție la mijloc.

Școala românească: Directorul de unitate va putea să acorde salarii diferite în funcție de performanță?

Cristian Adomniței: Asta este ceea ce îmi doresc. Asta înseamnă principiul de bază în descentralizare. Directorul să poată să spună ce face cu resursa financiară a școlii, că o investește în salarii, că o investește în mod egal atât în achiziții, cât și în salarii. Dacă termenii descentralizării se vor aplica, și sper că se vor aplica, școlile cu management bun în timp vor acapara școlile cu management prost. Eu nu plătesc profesori, eu plătesc serviciul „educație cât mai bună”. Școlile care vor presta acest serviciu cât mai bine vor ajunge să „cumpere” serviciile care vor presta servicii mai puțin bune și le vor exporta acestora managementul și know-how și evident pedagogie mai bună.

Școala românească: Să înțelegem că va dispărea sistemul actual de salarizare?

Cristian Adomniței: Prin descentralizare se crează premisele pentru un nou sistem de salarizare. Mi se pare normal ca în școlile care au performanțe și oferă calitate profesorii să aibă salarii mai mari decât cei din unitățile de învățământ mai slabe.

Școala românească: Ce aveți să le transmiteți oamenilor din sistem?

Cristian Adomniței: Să știe că au un ministru care este prietenul lor, dar că împreună trebuie să lucrăm pentru ca să oferim o cât mai bună educație pentru copii. Eu să vin cu resursa iar ei trebuie să vină cu implicare și devotament și, unde apar probleme cu colegii lor, să încerce și ei să ia măsuri. Marea masă a angajaților din sistem își fac treaba. Nu trebuie să sufere toți pentru cei care nu își fac treaba.

„Școala românească” a avut încă o dată dreptate

Descentralizarea învățământului preuniversitar există doar pe hârtie

Ceea ce „Școala românească” a avertizat de mai multe ori cu privire la pilotarea descentralizării în învățământ a fost adevărat. Noul ministru al Educației, Cristian Adomniței, a recunoscut că în privința descentralizării nu s-a făcut nimic concret. Tot ce s-a realizat până în acest moment au fost doar vorbele aruncate în vânt.

Despre descentralizarea în învățământ, în special în latura ei financiară și administrativă, se vorbește din 1993. În învățământul preuniversitar acest proces a fost declanșat în 1999 de ministrul Andrei Marga cu un dinamism care a speriat mulți conservatori din învățământ, dar care a fost îmbrățișat de directorii de școli, cadrele didactice mai puțin legate de sistemul centralizat de organizare și conducere a învățământului și, mai ales, de reprezentanții administrațiilor locale. Însă, schimbarea conducerii

Ministerului Educației a îngropat acest proiect până astăzi. Cu toate că scriptic existau mai multe unități de învățământ care pilotau descentralizarea, la ora actuală, potrivit Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (MECT), nu există nici măcar o concluzie.

„Când am venit în minister, am descoperit că nu exista nimic concret pe acest proiect. Nici dacă e bun sau rău, nici cum poate fi realizat în mod pragmatic. De asemenea, am fost informat că tot procesul a fost oprit pentru că Ministerul Finanțelor Publice nu a schimbat legea fiscală. E absurd. Niciieri nu există o lege pentru 50 de școli și o alta pentru restul țării. Prin urmare, cine crede că nu face față să spună de la bun început, fiindcă aici vom avea de lucru”, a declarat ministrul Educației în cadrul reuniunii „Managementul financiar și administrativ al școlii într-un mediu descentralizat”. La discuțiile care au avut loc la Miercurea Ciuc au fost prezenți membrii grupului de lucru înființat de noul ministru, din care fac parte experți MECT, 50 de contabili și 50 de directori din școlile județelor Harghita, Iași și Dolj.

Potrivit lui Adomniței finalitatea acestui proiect este vitală pentru pachetul legislativ pe care îl dorește funcțional la începutul lui 2008. În acest sens, au fost concentrați în teritoriu experți din minister pentru a-i ajuta pe directorii și contabili

să definitiveze până la 1 iulie un plan de acțiune. „La mijloc se află determinarea mea și necesitatea acestui proiect. Faceți exerciții la tablă cu teme pentru acasă. Discutați cu oamenii din minister pentru a găsi soluții optime. I-am trimis

la dumneavoastră pentru a avea un dialog direct. Nu ministrul e cel care trebuie să spună ce să faceți. Înainte, disfuncționalitățile porneau de la vârf, nu de la bază”, a mai spus ministrul.

Dragoș Constantin Neacșu

Federația Educației Naționale și Credit Europe Bank au o ofertă special gândită doar pentru membrii FEN. Nu mai sta pe gânduri, spune-i liderului tău de sindicat să îți facă și ție un CardAvantaj – grup FEN!

Condiții speciale pentru membrii FEN:

- ♦ Zero taxă de emisie;
- ♦ Zero comision anual de administrare;
- ♦ Plata în rate cu 0% DOBÂNDĂ
- ♦ 0,3% bonus pentru fiecare tranzacție efectuată la partenerii Credit Europe Bank
- ♦ În curând, campanii și oferte speciale pentru credite și alte servicii financiare.

Tel. Verde: 0800 800 700
www.cardavantaj.ro

Credit Europe Bank

PĂREREA MEA...

Învățământul românesc – trecut, prezent și viitor

prof. Constantin Ciosu

Dacă ne mai putem lăuda cu calitatea învățământului interbelic și cu cea de până la jumătatea anilor '60, nu prea avem motive temeinice să facem același lucru cu învățământul din perioada ceaușistă. Din acel moment, ani de zile ne-am amăgit cu marile succese ale învățământului românesc refuzând orice fel de comparație. Continuum și continuăm încă să lăudăm calitatea învățământului doar prin rezultatele obținute de elevi la olimpiadele internaționale, vrând parcă să uităm că aceștia reprezentau doar firul de nisip din vârful piramidei.

După 1990, schimbarea de sistem a generat obligativitatea comparării sistemului românesc de învățământ cu sistemele europene în vederea compatibilizării cu acestea. Acest proces ne-a arătat adevărata stare a ceea ce noi consideram a fi perfect.

Tot atunci, recăpătarea libertății de exprimare a dus și la instaurarea unei „democrații” în sistemul de învățământ care a condus la deteriorarea relațiilor dintre participanții la actul educațional: școală, elevi, familie și societate în general.

Noua provocare, necesară și obligatorie de altfel, impunea reformarea întregului sistem de învățământ. O reformă care ar fi trebuit să transforme învățământul informativ de până atunci într-un învățământ novativ-formativ, un învățământ viu în care elevul să nu mai fie spectator-receptor ci parte activă și conștientă a devenirii lui. Necesitatea reformei a fost unanim acceptată. Fiecare ministru de până acum a intrat în istoria învățământului prin reforma sa, o reformă doar începută, imposibil de continuat de către succesor și de aceea niciodată terminată. Este și motivul pentru care, după 17 ani de „reforme”, învățământul se desfășoară încă după modelul tradițional.

Chiar dacă de puțin timp unitățile de învățământ au fost dotate cu tehnică de calcul și cu materiale auxiliare, adevărata reformă ar fi trebuit să înceapă cu reforma curriculară, cu regândirea conținuturilor programelor de învățământ și în special cu răspunsul la o întrebare pe care ezitam să o punem: „Ce și cât trebuie să știe un elev la sfârșitul unui ciclu de învățământ?”. Răspunsul este cu atât mai necesar cu cât actualul sistem de învățământ, parcă în competiție cu beneficiarii, crește permanent cantitatea de informații, parte din aceasta fiind de fapt inutilă. Perpetuarea acestui sistem, nereformarea lui structurală nu poate avea decât urmări nefaste: îmbătrânirea intelectuală prematură a elevilor datorată cantității excesive de informații comunicate; incapacitatea elevilor de a ține pasul cu cerințele impuse; imposibilitatea multor elevi de a asimila cunoștințele nediferențiat transmise, premisa a refuzului participării active, urmat, din ce în ce mai des, de abandonul școlar; nefolosirea judicioasă a tehnicilor moderne.

Cu totul altfel ar fi stat lucrurile dacă elevului i s-ar transmite acel minim de cunoștințe necesare care să-i trezească și să-i stimuleze interesul spre cunoaștere, prin efort propriu și folosirea surselor alternative. Rolul dascălului ar trebui să fie preponderent în dirijarea elevilor spre surse și spre activitatea independentă; în felul acesta elevul ar asimila cât consideră necesar peste minimul comunicat. Doriința unor cadre didactice de a transmite cât mai multe cunoștințe ca și cum obiectul lor ar cel mai important, neținând cont de supraaglomerarea elevilor, provoacă adversitate față de obiectul respectiv și de școală în general. Faptul că elevi care plecând din sistemul de învățământ românesc sunt înmatriculați în alte sisteme pe un nivel superior nu reprezintă încă o dovadă a aglomerării nejustificate a programelor de învățământ?

Pe de altă parte, folosirea exagerată a tehnicii de calcul în predare prin înlocuirea cadrului didactic cu calculatorul, poate conduce la robotizarea activității și chiar la alienare. Calculatorul trebuie să fie un auxiliar pentru că informația nu poate fi lipsită de „căldura” emițătorului. Numai astfel elevul, ca receptor, poate intra în rezonanță cu sursa. Credem, de asemenea, că actorii nu trebuie să uite nici un moment faptul că școala românească are obligația, ca urmare a integrării în Uniunea Europeană, să pregătească forță de muncă care să răspundă standardelor europene de calificare în vederea posibilei integrări pe piața concurențială a muncii. Profesionalizarea forței de muncă trebuie să aibă în vedere în primul rând comanda socială.

Dacă vom continua să învățăm „meserie” cu dalta și ciocanul acum când absolut toate utilajele sunt asistate de calculator, nu vom reuși să calificăm decât „necalificați”. Ce vor face absolvenții calificați în meserii de care nimeni nu mai are nevoie, elevi pe care încă îi școlarizăm doar pentru că avem dotarea materială și resursa umană respectivă? Lipsa de atractivitate a ofertei, nemotivarea corespunzătoare a participanților vor avea drept urmare perpetuarea principiului românesc: „las că merge și așa” iar noi vom continua să ne lăudăm inițial cu potențialul pe care-l avem și cu rezultatele „vârfurilor”.

Cele câteva gânduri nu reprezintă nicicum o evaluare exhaustivă a sistemului, ci doar un motiv în plus care să ne convingă de necesitatea unei reforme autentice.

Cererea FEN pentru normă didactică de 18 ore pentru toate categoriile de personal didactic de predare începe să capete suport legislativ

Ca urmare a solicitărilor repetate și lobby-ului Federației Educației Naționale, Camera Deputaților a adoptat la 7 mai un proiect de lege pentru modificarea Statutului Personalului didactic, inițiat de un grup de senatori și deputați PSD, PD și PRM. Prin această modificare, toate categoriile de person-

al didactic de predare vor avea o normă didactică de 18 ore. „Actuala formulă din Statutul Cadrului Didactic face discriminări între categoriile de personal didactic de predare. Am dorit, și sper să reușim cu ajutorul Parlamentului, să eliminăm această inechitate”, a declarat Cătălin

Croitoru, președintele FEN. Menționez că pentru orele efectuate peste norma didactică astfel stabilită se vor salariza în regim de plată cu ora. Pentru a se putea aplica această modificare trebuie să fie aprobată și de Senat iar legea să fie promulgată de Președintele României.

CAMERA DEPUTAȚILOR LEGE

pentru modificarea și completarea art. 43, lit. a), b) și f), art. 44, art. 45, alin. 4 și art. 49 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, privind norma didactică la educatoare, învățători și institutori, precum și a unor categorii de personal didactic din învățământul special Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

ART. I

Art. 43, lit. a), lit. b) și lit. f) se completează astfel:

- a) un post de educatoare (institutoare) pentru fiecare grupă de preșcolari sau pentru grupe combinate, în unitățile în care nu se pot constitui grupe separate; la grădinițele cu program prelungit și la cele cu program săptămânal, posturile se normează pe ture; un post se asimilează cu 18 ore pe săptămână;
- b) un post de învățător (institutor) pentru fiecare clasă din învățământul primar sau pentru clase simultane din cadrul acestuia, unde nu se pot constitui clase separate; un post se asimilează cu 18 ore pe săptămână;
- f) pentru personalul didactic din învățământul special și din casele de copii, norma didactică se stabilește astfel: profesori, învățători, învățători-educatori, institutori-educatori, profesori-educatori și profesori pentru activități specifice-terapia tulburărilor de limbaj, educația auditiv-perceptivă compensatorie, ortofonia, labiolectura, orientarea, mobilitatea și educația senzorială, educația vizual-perceptivă compensatorie, psihodiagnoza, orientarea școlară și profesională, psihoterapia și consilierea, cultura fizică medicală, kinetoterapia, educația psihomotrică și altele de aceste tip – 16 ore pe săptămână; maistrul-instructor – 20 de ore pe săptămână.

ART. II

Art. 44 se completează cu următoarele alineate:

- (6) În învățământul primar orele de religie, educație fizică și muzică prevăzute în planurile de învățământ nu se includ în norma învățătorului sau institutorului. Aceste ore pot fi predate de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora, sau prin plată cu ora ori prin cumul.
- (7) Orele de religie, educație fizică și muzică din învățământul primar pot fi predate în condițiile alin. (6) și de învățători ori institutori de la clasa respectivă dacă fac dovada calificării prin diplomă de studii.

ART. III

Art. 49 alin. (4) se modifică și se completează după cum urmează:

- (4) Personalul didactic prevăzut la art. 44 alin. (4) și alin. (7) este salarizat prin plată cu ora, conform prevederilor alin. (1) și ale art. 43.

ART. IV

Art. 51, alin. (4) se completează după cum urmează:

- (4) Personalul didactic de predare care îndeplinește funcția de diriginte, învățătorii, învățătorii-educatori, institutorii-educatori, profesorii-educatori și educatoarele primesc o indemnizație de 10% din salariul de bază, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 45 alin. (2) și (3). Aceste indemnizații se includ în salariul de bază.

Acest proiect de lege se consideră adoptat de Camera Deputaților în forma inițială, în condițiile art. 75 alin. (2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
Bogdan Olteanu

CONSILIER JURIDIC

Consilierul tău juridic,
Alexandra ICHIM

Începerea negocierilor pentru stabilirea salariului minim în învățământ este obligatorie

Începând cu 1 ianuarie 2007, contractul colectiv de muncă unic la nivel național, garantează în plată un salariu de bază minim brut negociat pentru un program de lucru complet de 440 de lei. În același timp, contractul instituie coeficienții minimi de ierarhizare, a căror valori cresc progresiv în funcție de nivelul studiilor. Astfel, pentru personalul încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare, contractul stabilește un coeficient minim de ierarhizare în valoare de: 2, calculat la un salariu minim negociat pe unitate, care nu poate fi mai mic decât salariul minim brut negociat pe țară. Rezultă pentru această categorie de personal un salariu de bază minim de 880 de lei. În prezent, personalul din învățământ încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare, primește un salariu de bază minim mai mic decât cel stabilit la nivel național, astfel încât în baza drepturilor și obligațiilor privind negocierea colectivă, ne-am adresat Guvernului și ministerelor în domeniul pentru demararea procedurii de negociere în vederea stabilirii fondurilor necesare asigurării personalului din învățământ cu studii superioare a salariului minim garantat prin contractul colectiv de muncă unic la nivel național, în conformitate cu valorile prevăzute în art. 40 alin. 1 lit. a și d, alin. 2 și alin. 4 din același contract.

În ciuda întinderii și a efectelor contractului colectiv de muncă unic la nivel na-

țional, personalul din învățământ încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare, primește un salariu de bază minim mai mic decât cel stabilit la nivel național. Acest fapt este contrar oricăror norme de drept, neexistând justificare legală care să permită ca în sistemul național să existe două salarii minime brute diferite, în același timp: unul pentru personalul din învățământ încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare și restul salariaților.

Analizând dispozițiile legale în vigoare, trebuie să observăm următoarele:

Contractul colectiv de muncă reprezintă convenția încheiată în formă scrisă între angajator sau organizația patronală, de o parte, și salariați, reprezentanți prin sindicate, prin care se stabilesc clauze cu privire la condițiile de muncă, salarizarea, precum și alte drepturi și obligații ce decurg din raporturile de muncă. Contractele colective de muncă se încheie la diferite niveluri, inclusiv la nivel național, unde există un singur, unic, contract, în care una dintre părțile semnatare este chiar Guvernul României.

Clauzele contractului colectiv de muncă național produc efecte pentru toți salariații încadrați în unitățile din țară, indiferent de forma de capital (de stat sau privat, român sau străin, mixt) și indiferent de data angajării sau de afilierea lor la o organizație sindicală.

Termenul „unitate” în sensul contractului colectiv de muncă reprezintă include comerciale, alte organizații cu scop lucrativ, instituțiile publice și orice alte persoană juridică ce angajează salariați.

Prin contractul colectiv de muncă unic la nivel național, executivul aprobă valoarea salariului minim brut pe țară, iar angajatorul este obligat să garanteze în plată un salariu brut lunar cel puțin egal cu salariul de bază minim brut pe țară.

În ciuda tuturor acestor dispoziții, care la conduc la concluzia unică a dreptului tuturor salariaților la un salariu minim garantat, în realitate situație este diferită, personalul din învățământ încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare fiind exclus de la acordarea acestui drept.

Din nicio dispoziție legală nu reiese cumva că deși contractul colectiv de muncă unic la nivel național produce efecte pentru toți salariații, există categorii exceptate de la acordarea dreptului salariului minim garantat. Nimic nu conduce la concluzia că personalul din învățământ ar fi ceva exterior sistemului național pentru care Guvernul garantează un salariu minim de 880 de lei, pentru ca măsura excluderii acestei categorii de personal la acordarea unui drept garantat să fie justificată.

Este împotriva scopului și sensului „salariului de bază minim brut garantat” să acceptăm că într-un singur sistem de drept

pot exista două salarii minime brute „naționale”, diferite. A accepta contractul înseamnă a considera că personalul din învățământ încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare este exterior noțiunii și sensului de „național”. Prin cererea de negociere formulată cu acets obiect am arătat celor trei instituții că negocierile colective se impun pentru eliminarea acestei situații de fapt, care nu poate fi justificată și susținută într-un stat de drept, în care există un contract colectiv de muncă unic la nivel național, iar în privința efectelor acestuia (se aplică față de toți salariații) legea se exprimă în sens expres, acest fapt fiind în conformitate cu scopul pentru care un astfel de contract este încheiat.

Am arătat că negarea dreptului personalului încadrat pe funcții pentru care se cer studii superioare la un salariu minim brut de 880 de lei, ar reprezenta o încălcare a legii și o negare a chiar efectelor și scopului contractului colectiv de muncă unic la nivel național, ceea ce ar echivala cu scoaterea acestui personal în afara sistemului pentru care contractul colectiv de muncă unic la nivel național este încheiat.

Ca și cum situația celor două salarii minime brute pe țară, diferite, nu ar fi suficientă, mai apare o altă situație, aceea creată de HG nr. 1825/2006. Pentru personalul bugetar, în art. 1 hotărârea de Guvern impune un salariu minim

brut pe țară garantat în plată de 390 lei. Prin precizarea expresă „pentru personalul bugetar”, în contextul salariului minim brut pe țară de 440 de lei din contractul colectiv de muncă unic la nivel național, rezultă că salariul minim de 440 se aplică tuturor categoriilor de salariați, cu excepția bugetarilor, „protejați” de de HG nr. 1825/2006.

Având în vedere că Guvernul României este parte în ambele acte invocate, dar având în vedere și

- noțiunea, sensul și mai ales scopul salariului minim brut pe țară,
- scopul și efectele contractului colectiv de muncă
- dispozițiile constituționale referitoare la caracterul obligatoriu al convențiilor scrise
- caracterul de lege al contractelor colective de muncă pentru părți
- „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminării” (art. 16 alin. 1 Constituție) și că „nimeni nu este mai presus de lege” (art. 16 alin. 2 Constituție)

ne întrebăm, cum cele două acte - HG nr. 1825/2006 și Contractul colectiv de muncă unic la nivel național 2007-2010, pot crea această situație discriminatorie, artificială, nefundamentată și neîntemeiată, prin instituirea a două salarii minime brute diferite, unul pentru bugetari și altul pentru oricare alte categorii de salariați?

RĂSPUNDEM CITITORILOR

La întrebarea „Salariații care se pensionează pentru limita de vârstă primesc o indemnizație egală cu cel puțin un salariu de bază avut în luna pensionării. ACEASTĂ INDEMNIZAȚIE ESTE IMPOZABILĂ SAU NU?” formulată de doamna Alina Ioana, răspundem următoarele:

Conform art. 50 din Contractul colectiv de muncă unic la nivel național 2007-2010, salariații care se pensionează pentru limita de vârstă primesc o indemnizație egală cu cel puțin două salarii de bază avute în luna pensionării. Conform art. 42 lit a din Codul Fiscal, nu sunt venituri impozabile „ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice,....”.

Modificări la Legea 128/1997 referitoare la gradația de merit și decontarea navetei

La 25 aprilie 2007 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 275, Legea nr. 419/2007 pentru modificarea Legii 128/1997. În primul punct, Legea 419/2007 modifică art. 50 din Legea 128/1997, referitoare la acordarea dreptului la gradație de merit, stabilind că aceasta se acordă pentru un procent crescut de la 10% la 16% din posturile didactice existente la nivelul inspectoratului școlar și reprezintă un procent de 25% din salariul de bază. Gradația de merit face parte din salariul de bază și constituie bază de calcul pentru sporuri, indemnizații și alte drepturi care se acordă progresiv la salariul de bază. În punctul 2, Legea 419/2007 modifică art. 104 ali-

niat 3 din Legea 128/1997 și stabilește că persoanei didactice din unitățile de învățământ, care nu dispune de locuință și căruia nu i se poate oferi o locuință corespunzătoare în localitatea unde are postul, i se vor deconta cheltuielile pe mijloacele de transport în comun, din localitatea de reședință la locul de muncă și de la locul de muncă în localitatea de reședință. În cazul în care nu există mijloace de transport în comun între localitatea de reședință din sediul unității de învățământ, personalului didactic i se vor deconta contravaloarea benzinei, conform articolului 104 aliniat 3 modificat.

Legea de modificare reglementează inclusiv situația în care trans-

portul mai multor cadre didactice se face cu un singur autoturism, caz în care plata se face numai posesorului autoturismului respectiv. Decontarea sau plata echivalent a costurilor de transport se va efectua de către autoritățile administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorial pe raza căreia se află unitatea.

Pentru decontare este necesară solicitarea scrisă adresată autorităților administrației publice locale, cererea diferind în funcție de situație, după cum urmează:

■ În cazul decontării contravaloării călătoriei pe mijloacele de transport în comun, prin depunerea la sfârșitul fiecărei luni de activitate a biletelor de călătorie sau a abonamentului,

■ În cazul decontării contravaloării corespunzătoare a 7,5 l benzină Premium la 100 km parcurși, prin depunerea la sfârșitul fiecărei luni de activitate a documentelor justificative eliberate de unitatea de învățământ care certifică efectuarea transportului cu autoturismul proprietate personală)

■ În cazul decontării contravaloării călătoriei efectuate cu mijloacele de transport în comun sau a contravaloării corespunzătoare a 7,5 l benzină Premium la 100 km parcurși, pentru cei care-și asigură transportul cu autoturismul proprietate personală, ca urmare a pontajului zilnic efectuat de conducerea unității

Implicațiile educației fizice și sportului în planul sănătății și cel psiho-social

Omul este o ființă biologică, ale cărei componente structural-funcționale (sfera somatică, marile funcții, rezerve energetice, resurse psihice) sunt, în mod general și specific, influențate prin educație fizică și sport. Un bun potențial biologic condiționează și o stare optimă de sănătate, întreținută permanent prin practicarea exercițiilor fizice.

O solicitare adecvată din punct de vedere calitativ și cantitativ, conduce la modificări morfologice și funcționale relevante cum ar fi: tonificarea musculaturii cardiace și respiratorii, creșterea volumului sistolic și respirator, scăderea frecvenței cardiace în repaus și efort, atitudinea corporală corectă, îmbunătățirea calității proceselor de reglare neuromusculară.

Putem spune că activitățile de educație fizică și sport constituie un stimul direct, aproape exclusiv al dezvoltării morfofuncționale, iar absența acestora poate duce la adaptări de tip involutiv, ale căror dimensiuni sunt greu de anticipat. Numai o solicitare musculară adecvată permite să se ajungă la o evoluție completă a posibilităților de dezvoltare genetică a copilului (adolescentului). Organele reacționează la lipsa de stimulare motrică prin diminuarea capacității de performanță printr-o mare sensibilitate la boală și prin scăderea posibilităților de compensare. Prin urmare

educația fizică și sportul școlar au o contribuție însemnată la compensarea lipsei de activitate fizică a copilului și a efectelor acesteia.

Acum, privind în planul psiho-social educația fizică și sportul contribuie la procesul de transformare a copilului în adult și la integrarea acestuia în societate. Prin faptul că îl capacitează cu competențe de ordin motric, biologic, funcțional, psihic și moral, cele două activități au devenit indispensabile în proce-

de de dezvoltare armonioasă a personalității umane; influențează considerabil dezvoltarea cognitivă și afectivă.

Prin intermediul mișcării, inclusă într-o activitate planificată și organizată, se obțin modificări progresive în capacitatea elevilor de a analiza situații, de a rezolva probleme, de a lua decizii și de a acționa. Se stimulează, astfel, activitatea intelectuală (gândirea, atenția, memoria, imaginația, creativitatea) dobândirea cunoștințelor despre deprinderi

(cum ar trebui să se miște corpul) despre activități (în ce context să se miște corpul) despre mișcare (cum poate să se miște corpul) despre fitness (cum „funcționează” corpul uman). Influențele acestor două forme de activitate se extind și la domeniul afectiv făcându-se resimțite la nivelul a patru categorii de comportamente afective: interese, motivații, atitudini și valori.

Prin practicarea exercițiilor fizice se dezvoltă sentimentul de apartenență la

un grup, se oferă ocazia valorizării ideilor și acțiunilor personale, se asigură recunoașterea valorii individului, se dezvoltă capacitatea de apreciere și autoapreciere, se realizează acceptarea și promovarea unui comportament moral consistent, exprimat în conceptul de tipul: fair-play, cooperare etc.

În același timp nevoia de apartenență la un grup îl obligă pe individ să respecte normele de comportament, valorile pe care acesta le promovează, și să aibă atitudini de acceptare a celui alt. În acest fel se realizează procesul de socializare important pentru că are ca rezultat dobândirea de către individ a competenței sociale.

În acest material m-am oprit asupra a doua dintre funcțiile educației fizice și sportului (trunchi comun) cele din planul sănătății și psiho-social, dar la fel de importante sunt și cele din planul capacității de mișcare, cultural, economic și recreativ.

De aceea considerăm că numărul orelor de educație fizică este insuficient (exemplu: la ciclul superior al liceului XI-XII nu avem decât o singură oră pe săptămână (trunchi comun), ar trebui să existe măcar două ore ca la ciclul inferior clasele IX-X.

**Profesor Educație Fizică
Rodica Burcea,
Colegiul Economic
„A.D. Xenopol”, București**

Importanța software-ului educațional în dezvoltarea învățământului românesc

Pe măsură ce valoarea informației și a cunoștințelor specializate își consolidează poziția în societatea modernă, țările europene pun din ce în ce mai mult accent pe dezvoltarea și promovarea soluțiilor alternative la sistemul clasic de învățământ. AEL, soluția de eLearning creată de SIVECO România, urmărește transformarea procesului didactic clasic într-o activitate interactivă și atractivă, ușor de parcurs, ce conduce la o implicare mai

rior astfel încât să ofere soluții creative și adecvate, în timp real. Soluțiile de software educațional urmăresc maximizarea rezultatelor elevilor și creșterea eficienței profesorilor.

La ora actuală cunoștințele de bază în utilizarea computerului sunt esențiale. Totuși, calculatoarele în sine nu aduc avantaje semnificative în procesul educațional. Este nevoie de soluții de eLearning, de software și conținut educațional, iar profesorii tre-

buie să știe să utilizeze aceste soluții, să le integreze în activitatea zilnică a lor și a elevilor.

În România se constată deja o nevoie acută de forță de muncă educată, capabilă să utilizeze noile tehnologii și să se adapteze rapid la un mediu în permanentă schimbare. Această tendință se va păstra, ba chiar se va intensifica în viitor. În acest context, utilizarea soluțiilor de eLearning a devenit o componentă obligatorie a oricărui proiect de dezvoltare la nivelul unei organizații, la nivelul economiei și al societății.

Soluțiile de eLearning oferite de SIVECO România urmăresc formarea unor viitoare generații creative, orientate către îndeplinirea unor obiective clare, ce interacționează ușor și sunt capabile să asimileze informația rapid și eficient.

mare din partea elevilor și la o asimilare mai rapidă și de durată a cunoștințelor.

În societatea de azi nu mai este suficient ca elevii să memoreze anumite informații și apoi să le reproducă cât mai exact. Aceștia trebuie să poată interpreta informația primită și să aibă capacitatea de a face conexiuni cu alte cunoștințe dobândite ante-

Revista „Școala românească”

www.scoalaromaneasca.ro

NOUTĂȚI ÎN FIECARE ZI

În plus, venim în ajutorul cititorilor cu cinci adrese de email unde fiecare poate să-și spună părurile și să contribuie în acest fel la dezvoltarea învățământului românesc.

sindicat@scoalaromaneasca.ro

nu ezitați să ne scrieți despre orice problemă legată de sindicat;

paparazzi@scoalaromaneasca.ro

trimiteți poze din școli și noi le vom publica, deveniți fotoreporteri și prindeți instantaneele cele mai bune;

reforma@scoalaromaneasca.ro

aveți ceva de spus, o propunere pentru reformarea educației românești, aici ne puteți scrie. Ideile interesante își vor găsi loc în revistă;

juridic@scoalaromaneasca.ro

suntem aici să te ajutăm, nu ezita să dai un email;

corupție@scoalaromaneasca.ro

te-ai lovit de corupția din învățământ, noi te ajutăm să-ți dai în vileag pe cei care distrug educația.

Cu ochii la alții

Calitatea în învățământul profesional și tehnic

În ultimii 50 de ani, interesul pentru asigurarea calității s-a extins dinspre domeniul industriei și producției către celelalte activități economice, inclusiv către furnizarea de servicii. O dezvoltare importantă în această perioadă a fost reprezentată de trecerea de la standardele folosite pentru îndeplinirea verificărilor și inspecțiilor, la dezvoltarea unor standarde și procese care să asigure calitatea serviciilor și produselor, printr-un proces de monitorizare continuă denumit proces de asigurarea calității.

Managementul Total al Calității (MTC) este probabil cel mai cunoscut sistem de asigurare a calității. Există câteva modele MTC folosite la scară largă, iar unele dintre acestea, cum ar fi standardele ISO 9000 și Modelul de excelență elaborat de Fundația Europeană pentru Managementul Calității (FEMC), sunt folosite în unele țări pe care le vom prezenta în cele ce urmează. Cu toate acestea, nici FEMC și nici ISO 9000 nu se adresează strict activității centrale de învățare.

Delimitări teoretice

Una dintre preocupările de bază ale Grupului de Coordonare de la Copenhaga (GCC) este reprezentată de dezvoltarea de personal adecvat pentru asigurarea calității, împreună cu transparența și transferul creditelor în educație și formare profesională. De asemenea, Forumul European privind calitatea în învățământul profesional a dezvoltat trei principii, un cadru operațional, un cadru de cooperare și criterii comune destinate unei infrastructuri sistematice și bazate pe standarde privind asigurarea calității, acceptate de către GCC. Astfel, a fost elaborat Cadruul Comun de Asigurare a Calității pentru Învățământul Profesional din Europa și, în octombrie 2005, a fost stabilită o rețea europeană privind asigurarea calității destinată susținerii cooperării în acest domeniu în școlile de profil din țările membre ale UE. Această activitate se află în strânsă legătură cu obiectivele Conferinței Lisabona și cu țintele stabilite de către Consiliul de la Barcelona în martie 2002.

Procesele folosite pentru a obține calitatea așa cum a fost ea definită mai sus în învățământul general și în cel profesional și tehnic - cuprinde trei aspecte:

Asigurarea calității - include procesele planificate și sistematice necesare asigurării unui grad adecvat de încredere că oferta de învățământ profesional va satisface cerințele de calitate specificate. Activitățile de asigurare a calității nu controlează în mod direct calitatea, ci implică, de obicei, autoevaluarea organizației pe baza unor standarde prestabilite. Prin urmare, aceste activități stabilesc capacitatea organizației de a furniza învățământ profesional la un anumit standard.

Controlul calității - include activitățile operaționale desfășurate pentru îndeplinirea cerințelor de calitate prin reglementarea performanțelor. Este un proces de menținere a standardelor și nu de creare a acestora.

Îmbunătățirea calității - include toate activitățile care duc la o schimbare benefică în ceea ce privește calitatea performanțelor. Este un proces de schimbare a procedurilor, proceselor sau performanțelor prin evaluare, analiză și acțiuni corective.

Puterea comparației...

În Olanda mecanismele de bază folosite pentru asigurarea calității sunt programele interne de asigurare a calității ale furnizorilor de învățământ tehnic combinate cu evaluările efectuate de comitete externe la fiecare 5 sau 6 ani. Siste-

bilesc standardele pentru educație și formare profesională, iar furnizorii elaborează curriculum-urile, în conformitate cu standardele aprobate de minister.

În cadrul sistemului danez de asigurare a calității, partenerii sociali joacă un rol important și își exercită influența la toate nivelurile. Asigurarea calității combină țintele și cadrul definit la nivel central, prevederile locale și autonomia furnizorilor. Cadrul de asigurare a calității a fost inițial inspirat de dorința de a testa aplicabilitatea conceptului ISO ca standard pentru activitățile de educație și formare profesională, iar cadrul comun de „întrebări”, precum și criteriile și indicatorii suplimentari ai calității au fost elaborați la nivel ministerial. Totuși, la baza cadrului de asigurare a calității se află principiul autoevaluării efectuate de furnizorii de învățământ profesional și tehnic.

Sistemul britanic are ca fundament cadrul național de autoevaluare și inspecție, focalizat pe șapte întrebări cheie. Pentru diferite activități specifice există

formare. Inspectoratele școlare sunt responsabile pentru garantarea calității procesului de formare desfășurat în școlile profesionale. **Factorii relevanți interesați de proiect, ca de exemplu sindicatele, joacă un rol important în asigurarea calității în învățământul profesional și tehnic, în sensul că stipulează standardele minime de calitate aplicabile procesului de formare.** Agenții economice își pot stabili propriile standarde de calitate și formare situate peste nivelul de calitate minim stipulat.

... și a modelelor

În Franța controlul calității formării profesionale la nivelul organizațiilor care se ocupă de formare este responsabilitatea Ministerului Educației, evaluările fiind efectuate de către inspectoratul general la nivel național. Standardele calității sunt controlate de stat, iar **partenerii sociali au doar un rol consultativ în structurarea procesului de formare.**

Obiectivul sistemului portughez de acreditare a școlilor cu profil tehnic este

este implementat de către furnizorii individuali. Prin urmare, se pune foarte mult accentul pe managementul intern al calității, dar acest lucru nu permite asigurarea calității calificărilor la nivel național.

Autoritatea pentru Calificări Profesionale din Noua Zeelandă care se ocupa inițial de acreditarea calificărilor a delegat această responsabilitate unor alte organisme cum ar fi cele de acordare a calificărilor. Noile calificări sunt acreditate dacă întrunesc cerințele a trei indicatori de calitate: credibilitate, durabilitate și structurare.

Sistemul australian prevede faptul că toate calificările, inclusiv cele ale universităților, trebuie să se alinieze la Cadruul Australian de Calificări. Toate prevederile cu privire la educația și formarea profesională sunt cuprinse în Cadruul Național de Formare. Ca membri ai organismelor consultative privind formarea profesională, agenții economici au un rol foarte important în stabilirea cerințelor locului de muncă în cadrul calificărilor. Autorizarea furnizorilor în conformitate cu specificații cuprinzătoare, prin proceduri externe de asigurare a calității (de ex. monitorizare și evaluare externă) este principalul proces de asigurare a calității în Australia.

Cu ARACIP înainte...

În România, responsabile cu asigurarea calității ofertei din învățământul profesional și tehnic sunt, în funcție de zona de activitate, Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) și Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (ARACIS). Conform legii, ARACIP este un organism independent în regim de auto-finanțare aflat sub umbrela Ministerului Educației, Cercetării și mai nou Tineretului (MECT). Aceste agenții au, de asemenea, misiunea de a compara procesul de dezvoltare a asigurării calității la nivel național cu procesele desfășurate în Europa.

Prin colaborarea cu ministerul, ARACIP trebuie să protejeze interesele elevilor, ale agenților economici și pe ale altor factori interesați de proiect, în ceea ce privește calitatea ofertei educaționale. ARACIP are drept obiectiv prioritar acela de a ajuta instituțiile să-și formuleze modul de abordare a standardelor și calității, de a furniza informații publice privind standardele și calitatea și de a colționa punctele de referință în funcție de care se pot face trimiteri și comparații cu sistemele și procesele din alte țări.

Pe hârtie, „ARACIP va pregăti și va disemina informații clare și consistente privind calitatea ofertei de educație profesională, va asigura îmbunătățirea continuă și dezvoltarea măsurilor și proceselor privind calitatea, prin gradul înalt de implicare în inițiativele privind asigurarea calității, la nivel național și internațional”. În practică, lucrurile se mișcă mai greu. Poate și din cauza multitudinii de obiective și a epitetelor ornate ce le însoțesc.

Alin Bratu

mul se bazează pe un puternic control extern al calității, în care autoevaluarea precedă inspecțiile. Raportul de autoevaluare are la bază un cadru comun care include cinci obiective, sistemul propriu de calitate al furnizorului, punctele tari și cele slabe identificate. Raportul este apoi validat de comitetul extern care efectuează vizita de evaluare. Comitetele sectoriale naționale sta-

standarde suplimentare. Furnizorii sunt inspecți și evaluați din 4 în 4 ani. În Germania responsabilitatea asigurării calității procesului de formare din întreprinderi a fost atribuită asociațiilor profesionale independente, reprezentând o îndatorire publică. Aceste asociații acreditează companiile de formare pe baza anumitor criterii statutare specifice privind adecvarea procesului de

să îmbunătățească eficacitatea activităților de învățare din învățământul profesional. Sistemul nu se bazează pe conceptul de respectare a unor standarde, ci pe înțelegerea furnizorului și a gradului de adecvare a ofertei educaționale. Astfel, acest sistem este total diferit de conceptul de certificare a calității. Sistemul de acreditare evaluează numai modul în care ciclul de predare/formare

Olimpicii români plecați să studieze peste hotare critică universitățile din țară

Învățământul superior românesc, încă lipsit de performanță

În timp ce învățământul preuniversitar românesc realizează ceva performanță, mai ales dacă ne gândim la olimpicii internaționali, cel superior are destule lipuri, studenții criticându-l de nenumărate ori. Tinerii care au ales să studieze la una dintre facultățile românești sunt de destule ori dezamăgiți, mai ales că programul de studii oferit este învechit, de multe ori fără a ține seama de realitatea în care trăim. Uneori, de-a dreptul ridicol, studenților le sunt predate cursuri vechi și de 20 de ani, semn că profesorii respectivi fie sunt ancorați în realitatea de atunci și sunt incapabili să revină în zilele noastre, fie nu mai au niciun chef să-și modifice cursurile și cred că „merge și așa”. În oricare variantă, de pierdut în final au nu doar studenții, ci învățământul românesc în ansamblu, a cărui calitate va fi mult mai slabă. Plus că în confruntarea cu sistemul educațional european, ca să nu mai vorbim de cel din Statele Unite ale Americii, învățământul românesc va ieși cam „șifonat” și, categoric, necompetitiv. Nu trebuie uitat că mai toate organizațiile studențești acuză lipsa de interes a unor cadre universitare, plus indiferența conducerii facultăților, care ignoră aproape permanent dorințele studenților în privința cursurilor. Până la urmă, pentru păstrarea catedrelor studenților li se predau aceleași materii, fără nicio posibilitate a acestora de a alege anumite cursuri, așa cum se întâmplă mai ales în Statele Unite ale

Americii, al cărui sistem educațional este celebru. Și cum este mereu adaptat cerințelor timpurilor noastre, sistemul american a cam pus pe „jar” țările europene, care s-au văzut nevoite să aducă unele modificări, precum Declarația de la Bologna, care practic a reformat învățământul european. Teoretic reformă s-ar face și în sistemul românesc, numai că în practică nu prea se vede, după cum se tot plâng studenții, unii deja cunosători ai sistemelor din alte țări. De altfel, pe lângă impunerea cursurilor, alegerea este ceva foarte rar și oferta este foarte mică, studenții nici nu au posibilitatea să-i evalueze pe profesori. Evaluarea care se mai face prin unele universități oricum nu contează, profesorii fiind angajați pe perioadă nedeterminată, deci bătuiți în cuie în facultatea respectivă și de neclintit din loc, chiar dacă prestația lor nu impresionează și alții ar putea să o facă mult mai bine în locul lor.

Sistemul românesc nu se rezumă la olimpici

Că nu excelăm la capitolul management s-a cam tot văzut, dacă ne gândim că atunci când avem un model câștigător nu suntem capabili să-l generalizăm. Un astfel de exemplu îl constituie înseși rezultatele obținute la olimpiadele internaționale.

„Învățământul liceal românesc este un sistem care realizează foarte multe performanțe. Dacă facem o comparație între medaliile câștigate de olimpicii ro-

mâni în concursurile internaționale și media altor țări, putem observa clar că România reușește să își pregatească olimpicii mai bine și că performanțele lor au un nivel considerabil mai înalt în multe discipline. Cred că acest lucru se datorează în special capitalului uman deosebit pe care România îl are. Pe de o parte, profesorii excelenți care sunt dispuși să își aloce timpul pentru a pregăti olimpicii, iar pe de cealaltă parte elevi care fac eforturi extraordinare să învețe mai mult și să ajungă mai departe. Urmand cursurile Colegiului de Informatică Tudor Vianu, am avut parte atât de profesori deosebiți cât și de colegi de excepție, care m-au motivat să doresc să reușesc mai mult. Pentru a fi performant la toate nivelele însă cred că sistemul educațional românesc trebuie să analizeze care sunt metodele prin care obține aceste rezultate excepționale la vârf și să le multiplice la nivel național”, spune Alex Radu, fost olimpic român la fizică, absolvent al Colegiului Național „Tudor Vianu”, student al celebrei Universități americane Harvard și senator în Senatul respectivei instituții private de învățământ.

Modelul american

Categoric considerat cel mai bun, având în vedere și faptul că în topul celor mai bune 500 de universități din lume, top întocmit după metoda Shanghai, pe primele locuri sunt clasate universități din SUA, modelul american se

deosebește fundamental de celelalte. La baza atractivității facultăților americane categoric stau managementul și modul în care este privită activitatea educațională, completate de ceea ce se dorește în final de la absolventul instituției de învățământ superior. După cum ne spune Alex, unul dintre cele mai puternice puncte ale învățământului în SUA îl constituie obiectivele care sunt foarte bine definite, anume să se formeze o persoană completă. Dacă în România, dar și în destule dintre școlile din alte țări din Europa, facultatea are o singură specializare în care studentul va învăța un singur tip de cursuri pentru 4-5 ani, în SUA învățământul are o cu totul alta direcție. Americanii consideră, și categoric au foarte mare dreptate, că la 18 ani, vârsta la care o persoană alege la ce facultate să meargă, un om nu poate decide ce specializare sau ce carieră va avea pentru tot restul vieții, astfel că opțiunile care li se oferă sunt extrem de variate. Practic, „The liberal arts education system”, deci sistemul pe care l-au creat, încearcă să-i învețe pe studenți cât mai multe lucruri, din arii de cunoaștere cât mai diferite. Scopul acestei politici este foarte simplu, anume de a crea o persoană cât mai completă și interesantă.

„Chiar dacă studenții au o specializare pe care o aleg pe parcursul colegiului, ei trebuie să își aleagă și multe alte cursuri de cultură generală. De exemplu, eu m-am axat pe Economie și Științe politice, însă de-a lungul anilor pe care

i-am petrecut aici mi-am luat cursuri de Biochimie, Urban Planning, Analiză matematică etc. Cred că acest tip de educație, care nu este axat pe un singur subiect, reușește, în general, să facă studenții mult mai fericiți și interesați de studii”, a adăugat Alex.

Alegerea cursurilor, o rețetă de succes

O diferență foarte mare dintre sistemul românesc și cel american se referă la cursurile universitare, la alegerea sau impunerea lor. În timp ce în multe facultăți din Europa, evident că România este fruntașă la acest capitol, există un curriculum obligatoriu, în SUA toți studenții au posibilitatea să-și selecteze cursurile. De exemplu, la Harvard studenții trebuie să își ia cursuri de cultură generală. La fiecare arie există sute de cursuri din care pot alege, astfel că nici nu mai poate fi vorba de plictiseală sau că nu le place cursul respectiv. Revenind, Harvard oferă aproximativ 3.000 de cursuri în fiecare an, iar dacă unui student nu-i place un anumit curs nu este nici o nenorocire, pentru că mai are alte 2.999 din care poate să aleagă.

„Cred că a da studenților posibilitatea de a alege ce studiază este un lucru foarte important pentru că astfel se creează un interes real pentru materia predată. De asemenea, la sfârșitul anului fiecare student trebuie să evalueze cursurile la care a participat și să evalueze performanța profesorilor săi, acest sistem

fiind o metodă minunată pentru a asigura calitatea educației oferite”, este de părere Alex.

Români la Harvard

Celebra universitate americană admite în fiecare an trei, patru studenți români. Selecția este extrem de riguroasă, având în vedere că în fiecare an sunt primite mai bine de 100 de aplicații, dintre care doar 10-12 persoane sunt selectate pentru interviu și în final cel mult patru primesc o ofertă clară, deci sunt admiși la Harvard. Majoritatea studenților români de aici au rezultate de excepție și mulți români care au terminat programul unei universități de top ca Harvard sau Princeton, de exemplu, acum fie lucrează pentru companii foarte prestigioase, fie au început programe de doctorat sau masterat. De altfel, și Alex va încerca să fie admis la un MBA la celebra Harvard și apoi să lucreze în finanțe, într-o bancă de investiții, cel mai probabil în SUA, deși se gândește și la un job în țară.

Campusul studentesc

La fel de interesantă este pentru studenții de la Harvard, dar nu numai, practic pentru cei care învață în SUA, și viața în campus. Evident, nu vorbim de cămine insalubre și care abia supraviețuiesc, deci pe lângă neputința de a alege cursuri atractive și profesori care țin pasul cu timpurile actuale studenții români se confruntă și cu condiții de cazare în majoritate mizerabile. La Harvard, pentru că este o universitate privată deci are fonduri suficiente pentru a asigura o mulțime de lucruri minunate pentru studenții săi, există cea mai mare bibliotecă din lume în a cărei colecție impresionantă există aproape orice carte care a fost publicată – inclusiv cărți de Eminescu sau Eliade, de exemplu. Masa de seară sau din timpul zilei iar nu reprezintă o problemă. Spre deosebire de colegii lor de acasă, care sunt nevoiți uneori să-și prăjească două ouă pe reșoul improvizat, studenții, inclusiv românii, de la Harvard se întâlnesc la unul dintre cele 12 restaurante ale celebrei universități și iau masa. Practic, traiul departe de familie și, implicit de țară, nu este deloc complex și apăsător.

„Majoritatea colegilor mei de aici și, de altfel, majoritatea studenților din State sunt departe de familie. Chiar dacă majoritatea prietenilor sunt americani, și ei locuiesc în campus și casa lor este probabil la state distanță de Harvard. Cred că mai devreme sau mai târziu, fiecare persoană trebuie să se despartă de casă și să înceapă viața pe cont propriu. Evident, familia și prietenii au fost și vor fi mereu lângă mine să mă ajute, însă a începe să trăiești viața independent este un pas necesar în viața oricui. Mi se pare că a alege Harvard a fost o decizie minunată și cred că Harvard ofera studenților săi șanse extraordinare de dezvoltare profesională.”, a conchis Alex, care a încercat să explice în ce constă succesul modelului american.

Învățământul în Germania

O altă radiografie, extrem de pertinentă, de data aceasta a sistemului educațional din Germania, față de cel de la noi, ne-o oferă Cristina Adriana Popa, fostă olimpică și care a ales să facă facultatea în Germania, absolvind Univer-

sitatea Humboldt din Berlin, o celebră universitate de stat.

Dacă ne referim la sistemul public, în Germania sistemul de învățământ este la fel ca cel românesc, în majoritate fiind vorba de un învățământ finanțat de la buget, acolo fiind vorba de bugetele landurilor. În consecință, marele avantaj al studenților germani, dar și străini care optează pentru o universitate în Germania este că pot beneficia de o educație aproape gratuită. Nu în totalitate gratuită, pentru că studenții trebuie să plătească sume modice pentru abonamentul pe transport sau ceva taxe administrative. Dar sumele respective, plus altele legate de costul vieții se pot acoperi cu ușurință. Spre deosebire de studenții din România, cei de acolo, care învață la o facultate în Germania, au posibilități diverse de a-și acoperi cheltuielile cu ajutorul mai multor programe sau fundații.

Învățare continuă

Nici procesul de învățare nu este ca cel de pe la noi. Dacă în România contează mai mult notele obținute, în Germania accentul se pune pe procesul de învățare, studenții fiind nevoiți să învețe de la o săptămână la alta, continuu. Dar aceasta nu înseamnă că notele nu contează. Dimpotrivă, după terminarea facultății angajatorii stau cu ochii foarte mult pe foaia matricolă, cei cu note foarte bune fiind primii angajați. Notele bune se pot obține în Germania numai muncind din greu pe tot parcursul semestrului. De exemplu, la multe dintre cursuri / seminarii se dau teme de la o săptămână la alta, iar marea lor majoritate cer cel puțin un proiect semestrial (lucrare de cercetare, prezentare etc.). Toate acestea se notează și fac

parte din nota finală, motivând astfel studenții să participe la cursuri și seminarii și să învețe de la o săptămână la alta. O altă deosebire față de sistemul românesc se referă la examene și sistemul de notare. Examenele sunt în general grele, iar timpul acordat pentru un examen este foarte scurt în comparație cu subiectele, doar o oră sau o oră și jumătate. De asemenea, notarea este relativă. Fiecare notă este calculată în funcție de calitatea celorlalte lucrări, pentru că distribuția finală a notelor trebuie să fie una normală. Adică pot fi doar, să spunem, trei, patru note de 1-1,3 (1 este corespondentul notei 10 de la noi), majoritatea studenților obținând note medii – 2,7-3,0, ceea ce corespunde notei 7 de la noi, din România, să zicem. Consecința principală a sistemului este că îndeamnă studenții la muncă sistematică pe tot parcursul semestrului. Fiecare trebuie să cunoască foarte bine materia pentru a putea trece, nu neapărat a lua notă mare. De altfel, a copia sau a cere ajutorul altora la examene este exclus, iar notele mari se obțin doar dacă ești foarte bun. Prin contrast, în România mulți studenți uită practic cum se învață odată cu intrarea la facultate și se mulțumesc să citească pentru examene doar în sesiune. În mod curios, acest lucru este de cele mai multe ori de ajuns pentru că examenul este adesea atât de ușor cât să treacă toți cei mediocri”, subliniază Cristina.

Slujba pe timpul studenției, limitată ca durată

Pentru că a avea o slujbă în timpul facultății înseamnă ca studentul respectiv să ia din numărul de ore pe care altfel le-ar aloca studiului, plus că programul

de studiu este însărcinat, în Germania job-urile pe timpul facultății sunt restricționate din punct de vedere legal. Astfel, un part-time în timpul studenției poate dura cel mult trei luni pe an sau echivalentul acestora. De exemplu, cel care vrea să lucreze pe tot parcursul anului nu poate face mai mult de zece ore pe săptămână sau un sfert de normă.

Având în vedere aceste restricții, mulți dintre studenți fac practica pe perioada verii. Și pentru a suplini aceste restricții, studenții beneficiază de unele facilități legate de slujbe. Este vorba de colaborarea cu cadrele universitare, prin joburi create la catedrele acestora special pentru studenți. Slujbele respective le oferă studenților o experiență practică, îmbunătățirea CV-ului, plus șansa de a fi recomandați de profesorul respectiv mai departe.

Libertatea alegerii

Și în Germania, studentul este liber să aleagă cursurile pe care le va urma în semestrul respectiv, fiecare catedră oferind anumite cursuri, pe care le include în „lista de cursuri” a semestrului.

„Gratie acestui sistem, studentul este liber să se specializeze în domeniile în care este interesat. În România, prin contrast, un număr considerabil de catedre / cursuri fără aplicabilitate sau relevanță sunt păstrate în mod artificial în curriculum, datorită unor motive obscure. De altfel, aceasta este și una dintre problemele majore ale învățământului din România în general. Vorbesc de inflexibilitatea programei și continuarea finanțării unor facultăți / departamente care pregătesc studenți pentru un glorios viitor ca șomeri, în cazul că nu se hotărăsc să se angajeze în cu totul alte domenii decât cele în care s-au specializat”, a conchis Cristina.

Urmărind ceea ce spun și trăiesc studenții români care au ales să învețe în alte țări, este clar că în România avem un învățământ superior în continuare greoi și rigid, încorsetat de interesele unor cadre universitare, dar și de o doză destul de mare de imobilism și dezinteres. Și cum de când cu aderarea la Uniunea Europeană concurența este tot mai mare, este clar că trebuie să fim mult mai atenți și să restructurăm învățământul, dacă vrem să nu dăm faliment și la capitolul educație.

Mirela Dalais

Premiantul

Noul ministru al Educației, Cristian Adomniței, a ales ca FEN să fie prima organizație sindicală vizitată după numire. Pentru că a ales să fie prima dată alături de profesioniști merită să-l numim premiantul lunii.

Premierul Călin Popescu Tăriceanu se pare că nu mai găsește pe nimeni bun pentru educație sau nimeni nu dorește să lucreze în echipă cu el atâta timp cât nu găsește un secretar de stat pentru învățământul preuniversitar.

Repetentul

GURĂ SPARTĂ

De la Iași la Vâlcea și înapoi

Numirea secretarului de stat pentru învățământul preuniversitar este o sarcină dificilă pentru partidul aflat acum la guvernare. Nu există tabără din PNL care să nu râvnească la acest post. Numai până în acest moment au fost ca și numite două persoane, însă care au fost întoarse din drum în ultima clipă. Camelia Gavrilă din Iași susținută de chiar ministrul actual al Educației și Svetlana Preoteasa au fost date ca sigure de unele surse din PNL pentru postul mult râvnit. Cu toate acestea nici una și nici cealaltă nu au reușit să fie și numite. Din „Șușotelile“ de pe la colțuri am înțeles că premierul Tăriceanu ar fi pus semnul de interzis pentru trenul de Iași și din această cauză Camelia Gavrilă

nu a fost numită. Cert este că perioada examenelor se apropie iar sec retarul de stat este dat dispărut printre membrii PNL.

Din nou despre demisiile așteptate

Ceea ce scriam luna trecută la această rubrică, mai precis despre demisiile așteptate ale membrilor PD a început să prindă contur. Nici nu s-a urcat bine cerneala pe ordonanța de urgență privind noua organigramă a Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului că unele persoane au început să-și facă deja bagajele. Printre cei puși pe liber este și Violetta Blaga soția fostului ministru Vasile Blaga, care nu a mai rămas în minister. De ce oare ?

TALON DE ABONAMENT

<p>Abonați-vă la Școala românească prin FEDERAȚIA EDUCAȚIEI NAȚIONALE</p> <p>Str. Justiției nr. 65, Sect. 4 București</p> <p>tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85 fax: 021/337.01.17</p> <p>Banca: Bancpost, Suc. Coșbuc Cont: RO68BPOS81006032218ROL01</p>	<p>Nume și prenume.....</p> <p>Localitate..... Cod.....</p> <p>Judet/Sector.....</p> <p>Str.....Nr.....Bl.....Sc.....</p> <p>Ap.....Tel.....Fax.....</p> <p>e-mail.....</p> <p>*Nr. Reg. Com..... *Cod fiscal.....</p> <p>*Cont.....Banca.....</p> <p>Doresc un abonament pentru</p> <p>☐ 3 apariții .....8 RON</p> <p>☐ 6 apariții .....16 RON</p> <p>☐ 12 apariții .....32 RON</p> <p>DATA.....Semnătura/ștampila.....</p> <p>Vă rugăm să completați cu majuscule și să trimiteți talonul prin fax sau prin poștă pe adresa Federației Educației Naționale, împreună cu o copie a documentului de plată. Livrarea abonamentelor se face după achitarea sumei menționate în contul FEN.</p>
---	---

ȘCOALA ÎN GURĂ SPARTĂ

Școala românească te ajută!

Ai o problemă? Ai ceva de spus?

Vrei să semnalezi o ilegalitate și nu ai unde?

Revista **Școala românească** îți oferă șansa

să te exprimi, să arăți adevărata față

a învățământului românesc.

Scrie-ne pe adresa redacției sau la e-mail:

redactia@scolaromaneasca.ro.

Împreună vom readuce Învățământul unde îi este locul. Suntem aici ca să te ajutăm!

Școala lui Găzdaru

